

ŠALEŠKI IRUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

14. marec 1968 — LETO IV. Št. 4 (66) — Cena 30 par — Poština plačana v gotovini.

SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE VELENJE Izredni prispevek - osrednja točka dnevnega reda

Čeprav občinske skupščine po zakonu niso pristojne dajati svojega soglasja k sklepom komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja o uvedbi izrednih prispevkov za zdravstveno zavarovanje, je bil sklep komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Ravne na Koroškem o uvedbi izrednega prispevka za kritje primanjkljaja v skladih zdravstvenega zavarovanja, osrednja točka dnevnega reda seje obeh zborov občinske skupščine Velenje, ki je bila 27. februarja 1968 in je trajala kar osem ur.

Po tem sklepu bodo vsi zaposleni v velenjski občini od 1. marca 1968 plačevali izredni prispevek v višini 2,79 odstotkov od svojih neto osebnih dohodkov za kritje primanjkljaja v skladih zdravstvenega zavarovanja, ki znaša 247.600.000 starih dinarjev. Izredni prispevek se bo plačeval tako dolgo, da ta primanjkljaj ne bo pokrit, kar bo po oceni komunalnega zavoda za socialno zavarovanje nekako koncem letošnjega leta.

Plačevanje tega prispevka bo v precejšnji meri prizadelo večino zaposlenih v naši občini, saj zadnja leta realni osebni dohodki ne naraščajo več, ponekod pa celo stagnirajo. Popolnoma razumljivo je, da bo ta prispevek naletel na neugoden odmev pri občanin in je zato popolnoma upravičena zahteva občinske skupščine, da morajo organi zdravstvene službe in socialnega zavarovanja storiti vse potrebno, da do uvedbe izrednega prispevka v naslednjih letih ne bo več prišlo.

Predstavniki zdravstvene službe zatrjujejo, da je do primanjkljaja v glavnem prišlo zaradi tega, ker se obremenitev zmanjšanjem prispevka za zdravstveno zavarovanje od 7 na 5 odstotkov v začetku leta 1967 ni ustrezno zmanjšal tudi obseg pravic, ki jih imajo zavezanci iz naslova zdravstvenega zavarovanja, vendar v celoti to ne drži. V velenjski občini so stroški zdravstvenega varstva na zavarovanca skoraj najvišji v republiki, saj je zdravstveni dom lani opravil 222.000 ambulantnih, polikliničnih in specialističnih pregledov občanov, poleg tega pa še 278.000 laboratorijskih, fizioterapevtskih in drugih storitev. Splošni sporazum, ki je bil sklenjen v začetku leta med zdravstveno službo in socialnim zavarovanjem je določal, da se v velenjski občini izloča za stroške ambulantnega zdravljenja 29,97 odstotkov sredstev zdravstvenega zavarovanja, v koroških občinah pa samo 21,7 odstotkov. Zaradi tega so stroški ambulantnega zdravljenja v Velenju narasli od 263 na 290 milijonov ali za 10 odstotkov, v zdravstvenem domu Ravne na Koroškem pa so se v istem obdobju znižali za 33 odstotkov.

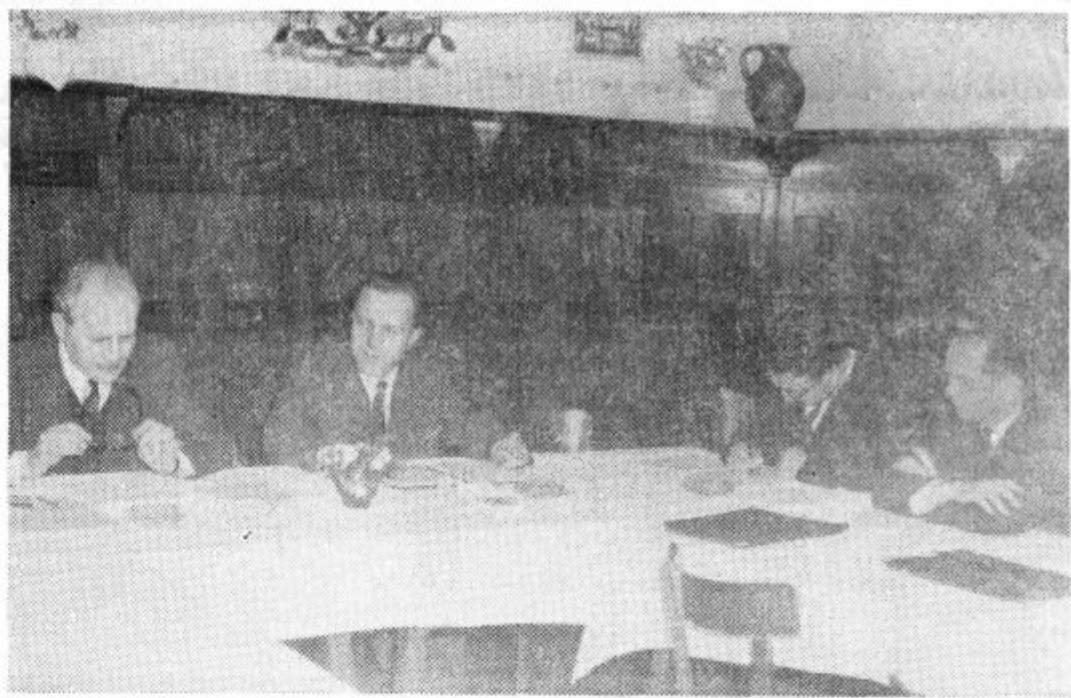
Za potrebe zobozdravstva se je v splošnem sporazumu v začetku leta določilo 6,22 odstotkov sredstev zdravstvenega zavarovanja, v koroških občinah pa 7,55 odstotkov predvidenih sredstev, v velenjski občini le 47,28 odstotkov. Razumljivo je, da je taka porazdelitev sredstev vplivala na celotno delo zdravstvene službe v občini, predvsem pa na obseg ambulantnega zdravljenja. Zaradi tega je razumljiva zahteva občinske skupščine, da se mora v letu 1968 skleniti med zdravstveno službo in socialnim zavarovanjem takšen splošni sporazum, ki bo ta nesorazmerja odpravil in tako vplival na racionalno porabo sredstev v zdravstvu.

Občinska skupščina je v zve-

zi z uvedbo izrednega prispevka sprejela določena stališča in priporočila, ki jih bo dostavila v obravnavo vsem zainteresiranim in bo med letom nasledovala, kako se bodo ta priporočila v praksi izvajala.

Na seji so odborniki občinske skupščine sprejeli tudi vse predpise v zvezi s prispevki in davki, ki jih bodo plačevali občani v letu 1968. Predlogov teh predpisov občinska skupščina ni dala v javno razpravo deloma zaradi kratkega roka v katerem je morala te predpise sprejeti, deloma pa zaradi tega, ker v večini davčnih stopenj ni bistvenih sprememb.

(Dalje na 2. strani)

S seminarja za vodstva občinske organizacije ZK, ki je bil v Dobrni.

NA SEMINARJU SO RAZPRAVLJALI O IDEJNOSTI IN AVANTGARDNOSTI KOMUNISTOV

Komite občinske konference Zveze komunistov Velenje je 1. in 2. marca pripravil seminar za vodstva organizacije v občini. Na seminarju, ki je bil dva dni v Dobrni, sta sodelovala tudi člana izvršnega komiteja ZKS Stane Krajnc in Janez Hočevnar. Dopisnik Tanjuga Franček Drenovec pa je ob koncu seminarja govoril tudi o aktualnih mednarodnih političnih dogodkih.

Na seminarju so predvsem želeli z neposredno izmenjavo izkušenj izoblikovati stališča do aktualnih družbenih vprašanj v naši občini. Zato so najprej razpravljali o idejno politični fiziognomiji ZK in vprašanju avantgardnosti komunistov. Razpravo sta vodila politični sekretar Kristian Hrastel in član IK ZKS Stane Krajnc.

Ceprav ta dva vprašanja še nista povsem prisotna v vsakdanji praksi komunistov, je bila razprava na seminarju živahna in vsebinsko bogata.

Oceno prvih izkušenj reorganiziranja ZK v občini je podal Tone Kugonič, predsednik komisije za organizacijo in razvoj. Po njegovih besedah je komisija ugotovila vsebinsko

izboljšanje, zlasti pri delu komunistov v krajevni samoupravi. Pred reorganizacijo so bili komunisti na terenu razdrobljeni. Zdaj pa so osnovne organizacije številnejše, bolj organizirane in so zato tudi sestanki kakovostno mnogo boljše pripravljene kot pred reorganizacijo. To pa so pogoji, ki omogočajo komunistom večji politični vpliv in učinkovitejše delovanje.

V razpravi so tudi povedali, da morajo komunisti delati predvsem tam, kjer živijo in kjer se oblikuje družbeno življenje. Zato so po mnenju udeležencev seminarja neutemeljene kritične pripombe nekaterih komunistov, da je po reorganizaciji preloso sestankov. Za delo organizacije ZK ne moreta biti merilo zgolj število sestankov, za komuniste pa ne samo udeležba na sestankih.

Po ocenah, izrečenih na seminarju, prihajajo komunisti v velenjski občini že pripravljeno v nadaljnje obdobje reorganizacije. Zavoljo tega bodo temeljiteje razpravljali o bistvenih vprašanjih sodobnega delovanja organizacije in članov Zveze komunistov. Ta vprašanja pa so brez dvoma idejnost in avantgardnost komunistov, katerih razjasnitvi so na seminarju v Dobrni posvetili tudi največ časa.

Spremenili so predlagane cene pogrebnih storitev na novem pokopališču v Podkrajju

V Saleškem rudarju smo že objavili predlog cen pogrebnih storitev na novem pokopališču v Podkrajju. Občani so ponekod godrnjali, da so predlagane storitve nekoliko previsoke. Zato so pred nedavnim ponovno proučili cene pogrebnih uslug in ugotovili, da so prejšnje predlagane cene pri nekaterih storitvah res previsoke. Organi občinske skupščine in pogrebna služba pri komunalno obrtnem centru so zavoljo tega znižali poprej predlagane cene.

Nov predlog pogrebnih uslug na centralnem pokopališču je naslednji:

1. Najemnina grobov za dobo 10 let

	N-din
— za grobnico	300,00
— za družinski grob z betonskim okvirjem	250,00
— za družinski grob brez betonskega okvirja	40,00
— za enojni grob	20,00
— za grob za otroke do 10 let starosti	15,00

2. Izkop in zasip grobov ter prva ureditev groba

	N-din
— grob za odraslega	80,00
— grob za odraslega s poglobitvijo	100,00
— grob za otroke do 10 let starosti	60,00

3. Uporaba mrliške veže (za tiste, ki bo po odloku obvezno, da ležijo v mrliški veži)

N-din
— dekoracija vsebuje: stenske zavese, oder,

dva svečnika s po 5 žarnicami in 2 čebrička zelenja 80,00

4. Ureditev pokojnika (po naročilu)

N-din
— umivanje, britje, preoblačenje 100,00

5. Cene za pogrebee

— 4 osebe 100,00

— odškodnina za vozček in poslovilni prostor 20,00

6. Prevoz s furgonom

— pavšal za vse kraje, ki spadajo k centralnemu pokopališču 80,00

— za druge kraje 1,60 (za km)

7. Prevoz s konjsko vprego

— uporaba pogrebnega voza 20,00

— prevoz 20,00 (na uro)

8. Uporaba mrliškega odra na domu

— najemnina za oder 40,00

9. Upravni stroški za vsak pogreb

— (vodenje knjig in evidence) 10,00

Predlagane cene bodo obravnavali občani na zborih volilcev. O njih pa bodo dokončno odločili odborniki na seji občinske skupščine.

PRIPRAVLJAJO KRVODAJALSKO AKCIJO

Lani je v velenjski občini darovalo kri 1190 krvodajalcev. Največ jih je bilo iz rudarskega šolskega centra, kmetijske zadruge,

Maja otvoritev ceste ŠOŠTANJ - GORENJE

Minilo je že leto dni, cesta od Šoštanja do Gorenja pa še ni povsem urejena. Zato občani na raznih zborovanjih upravičeno sprašujejo kdaj bodo cesto predali svojemu namenu.

Republiški poslanec Lojze Napotnik je na naše vprašanje, kdaj bo na tej cesti odprt promet, pojasnil, da bo občina ob izdatni podpori kolektiva tovarne gospodinske opreme Gorenje, poskrbela, da bo 1. maja letos dokončno rekonstruirana cesta do Gorenja. S cestnim podjetjem iz Celja je investitor že podpisal novo pogodbo še za asfaltiranje cestišča v dolžini 1,6 kilometra pred vasjo Gorenje.

Tako bo do tega časa obnovljena in asfaltirana cesta v vsej dolžini od Šoštanja do Gorenja.

Chrom metala, elektrarne, tovarne gospodinske opreme in šoštanskega Polypexa. V teh kolektivih so uprave in sindikati največ storili, da je krvodajalska akcija uspela.

Občinski odbor Rdečega križa pa pripravlja letos spet nov množičen odvoz

krvi. V Šoštanju bodo odvezovali kri 5. junija in 21. oktobra, v Velenju 6., 7. in 8. junija ter 22. oktobra. V Šmartnem ob Paki pa 15. junija. Zaradi velikih potreb po krvni plazmi bi radi pridobili v teh akcijah okoli 1550 prostovoljnih krvodajalcev.

IVAN MAČEK je obiskal »Gorenje«

Član sveta federacije Ivan Maček-Matija in pomočnik republiškega sekretarja za zunanjo trgovino Matko Pečar sta 7. marca obiskala kolektiv tovarne gospodinske opreme. Pogovarjala sta se z direktorjem Ivanom Atelškom in tehničnim direktorjem Oskarjem Pistorjem. Predvsem sta se zanimala za razvojni program

Gorenja in kako misli kolektiv v bodoče reševati komercialne probleme ter se še bolj intenzivno plasirati na mednarodno tržišče.

Gosta sta si tudi ogledala proizvodne obrate in bila presenečena nad tehnološkim procesom in opremljenostjo tovarne.

Naročnike prosimo, da poravnajo zaostalo naročnino.

JUBILEJ AVTO MOTO DRUŠTVA V SALEŠKI DOLINI — NA LETNI SKUPŠČINI SO OB POMEMBNI OBLETNICI RAZVILI DRUŠTVENI PRAPOR. — VEČ O LETNI SKUPŠČINI BERITE NA 2. STRANI. — Na sliki: sekretar občinske konference SZDL, JOŽE VEBER pripripenja spominski trak.

**Hotel PAKA
VELENJE**

- Mednarodni barski program
- Strip-teas Strip-teas
- Vsak dan razen ponedeljka

Erno Rahten, predsednik kadrovske komisije, je drugi dan seminarja poročal o delu komisije in o programu. Komisija je že naredila širši izbor kadrov z namenom, da bodo imeli pregled nad komunisti, ki so že usposobljeni za prevzem funkcij v družbenem političnem življenju. Na seminarju pa so se domenili, da bodo pri organizacijah ZK v Velenju, Šoštanju, rudarskem šolskem centru in velenjskem rudniku tudi ustanovili kadrovske komisije.

Predsednik skupščine občine Velenje Peter Krapež, dipl. inženir, je člane vodstev občinske organizacije ZK na seminarju seznanil z vprašanji nadaljnega družbeno ekonomskega razvoja občine Velenje. V razpravi pa so se zavzeli, da bi morala občinska komisija, ki dela na reviziji srednjeročnega gospodarskega načrta, čimprej ta plan uskladiti s sedanjimi realnimi razvojnimi možnostmi.

Sklepe seminarja v Dobrni bodo objavili v informativnem Biltenu in ga poslali vsem članom ZK v občini ter vodstvom organizacije.

Zapis s seje občinske skupščine SKUPŠČINA AMD ŠALEŠKA DOLINA

(Nadaljevanje s 1. strani)

Občinska skupščina je sklicala le posebne seje, na katerih so obravnavali nov sistem obdavčenja zasebnih obrtnih in gostinskih obratov. Vsi obrtniki, katerih čisti dohodek znaša več kot 15.000 dinarjev, bodo morali v bodoče voditi poslovne knjige, takim zavezanecem pa se bo v bodoče odmerjal prispevek od dejanskega dohodka in ne več pavšalno kot doslej. Stopnje prispevka od kmetijske dejavnosti so ostale v lanskem višini s tem, da so v občinskem odloku odpadla nekatera olajšave, ker so le te enotno urejene z republikanskim zakonom o prispevkih in davkih.

Kot vse ostale občinske skupščine, je tudi velenjska občinska skupščina predpisala posebne komunalne takse na osebna in tovorna vozila v zasebni lastnini. Z dohodki od teh taks in z dohodki od prispevka za sredstva skupne porabe, ki je bil ravno tako uveden na tej seji občinske skupščine, bodo občine deloma krije izpad proračunskih dohodkov zaradi tega, ker se stopnja občinskega prispevka iz osebnega dohodka od delovnega razmerja v letu 1968 znižuje od 5,2 na 4,24 odstotka. Občinska skupščina je sicer odločila o uvedbi komunalnih taks na zasebna motorna vozila sprejela pod pogojem, če bodo takšen odlok sprejele tudi ostale občine. Iz podatkov, s katerimi razpolagamo, pa je razvidno, da so tak predpis sprejele vse ostale občinske skupščine, tako da bo ta odlok ostal v veljavi tudi v velenjski občini.

Odborniki občinske skupščine so sprejeli tudi odlok o določitvi dohodkov temeljni izobraževalni skupnosti Velenje za leto. Z dohodki, ki jih bo

ta skupnost sprejela na podlagi tega odloka bodo zagotovljena najbolj nujna sredstva za financiranje osnovnega šolstva, niso pa zagotovljena nobena sredstva za financiranje srednjih šol. Ta sredstva v višini 73 milijonov starih dinarjev se lahko zagotovijo le tako, da se osebni dohodki zaposlenih delovnih ljudi bremenijo s povečanim prispevkom ali pa da delovne organizacije prispevajo iz svojih sredstev za izobraževanje 0,60 odstotkov njihovih skupnih bruto osebnih dohodkov. V razgovoru s predstavniki gospodarskih organizacij se je občinska skupščina odločila, da bo sredstva za srednje šolstvo zbirala tudi letos s prispevki gospodarskih organizacij iz njihovih sredstev za kadre, ker je tak način zbiranja sredstev tudi najbolj primeren za gospodarske organizacije same. Zaradi tega je občinska skupščina prepričana, da bodo gospodarske organizacije čimprej sklenile ustrezne pogodbe s temeljno izobraževalno skupnostjo.

Izmed ostalih zadev, ki jih je občinska skupščina obravnavala naj omenimo še, da so odborniki sprejeli poseben odlok o dostavljanju splošnih aktov delovnih organizacij občinski skupščini po katerem bodo vse delovne organizacije dolžne v tridesetih dneh po sprejemu dostaviti vse svoje pravilnike in druge akte zaradi nadzorstva zakonitosti na vpogled občinski skupščini. Sprejet je bil tudi predpis, po katerem bodo morali vsi zavezanci prispevka za uporabo mestnega zemljišča javljati občinskemu upravnemu organu vse spremembe, ki vplivajo na odmero tega prispevka. Odborniki občinske skupščine so obravnavali tudi reelekcijo direktorjev delovnih organizacij in so o tem sprejeli ustrezno priporočilo.

NA CESTI - SPOŠTOVATI RED IN PRAVILA

Avto-moto društvena dejavnost v Šaleški dolini sega že nazaj v leto 1946, ko so v Šoštanju ustanovili prvo samostojno tovrstno društvo. To društvo je uspešno delalo vse do leta 1965. Kmalu zatem pa je začela dejavnost upadati.

Tudi v Velenju so imeli svoje avto-moto društvo, vendar je to zaradi slabega dela propadlo. Kasneje so ustanovili avto-moto krožek, ki je spadal pod društvo v Šoštanju. Ko pa so leta 1957 v Velenju ustanovili Ljudsko tehniko, so pri tej imeli tudi poseben avto-moto krožek. 22. oktobra 1958 pa so ta krožek razširili in ustanovili avto-moto društvo.

Takšna je kratka zgodovina avto-moto dejavnosti v Šaleški dolini. Ob teh pomembnih obletnicah je sedanje avto-moto društvo Šaleška dolina s sedežem v Velenju, razvilo na nedavni letni skupščini društveni prapor. Poleg tega pa so člani poslušali obširno poročilo predsednika Ivana Feceta in izvolili nov 18-članski upravni odbor.

Kot smo slišali je v AMD včlanjenih sedaj 270 članov, ali nekaj nad 19 odstotkov vseh lastnikov motornih vozil, brez mopedistov. Tolikšno število pa so lahko pridobili le zato, ker so uredili avtopralnico, negovalnico in mehanično delavnico.

Ceprav so s temeljnimi zakonoma o prometu na javnih cestah odpravili obvezno šolanje voznikov motornih vozil, velenjskega društva ta ukrep ni prav nič prizadel. Se vedno imajo na teoretičnih tečajih okoli 60 kandidatov. Za prak-

tično poučevanje pa imajo na razpolago tri avtomobile.

Avto-moto društvo skrbi tudi za zaščitno dejavnost. Več let zapovrstjo organizirajo tekmovanja za šolske otroke v spretnostni vožnji z dvokolesi in preverjajo znanje iz cestno prometnih predpisov. Ustanovili so tudi prometne krožke na naših šolah in odrede prometnih miličnikov - pionirjev in mladincev - ki so sodelovali pri vseh večjih akcijah.

Na občnem zboru so opozorili na pomanjkljivo znanje cestno prometnih predpisov, na slabo signalizacijo in tehnično opremljenost cest. Zavoljo naštetega raste tudi število nesreč. Lani je bilo v velenjski občini 75 prometnih nesreč, 69 udeležencev je bilo poškodovanih, 2 pa sta bila mrtva. Napram prejšnjemu letu (1966) je bilo nesreč več za 7,5 odstotkov. Poudarili so, da bo prometna varnost zagotovljena šele takrat, ko se bodo vsi uporabniki cest, zlasti pa člani AMD, zavedali na cesti tudi svojih dolžnosti in spoštovali red in vpeljana pravila.

V upravni odbor avto-moto društva Šaleške doline so na letni skupščini izvolili Ivana Feceta, Alojza Ferlina, Franca Štimulaka, Ivana Grajška, Antona Pirmanška, Franca Dolarja, Cirila Jogra, Jožeta Zapuška, Antona Časa, Ivana Tekavca, Kristo Vahovo, Rudija Vodovnika, Jožeta Ocepka, Jožeta Lozeja, Franja Kljuna, Antona Hrena, Jožeta Žibertarja, in Vlada Repenška. Delegat za zvezno skupščino pa je Ivan Fecet.

Člani AMD na letni skupščini

Vprašanja odbornikov na zadnji seji občinske skupščine

NA SEJI OBČINSKE SKUPŠČINE, KI JE BILA 27. 2. 1968 SO ODBORNIKI POSTAVILI TUDI NEKATERA ODBORNIŠKA VPRAŠANJA.

ODBORNIK OBČINSKEGA ZBORA ANTON ČAMPA JE VPRAŠAL:

● Kakšne ukrepe namerava storiti občinska skupščina, da bi do konca leta 1968 elektrificirali zaselke Senti v v krajevni skupnosti Pača, ki šteje 13 gospodarstev? To je poleg Senti nad Zavodno edini zaselk v občini, ki je brez elektrifikacije. Prebivalci zaselka so večinoma mali kmetje in delavci, ki stroškov napeljave, ki znašajo že okoli 17.000.000 starih dinarjev, ne bodo mogli kriti v celoti.

● Ali bodo začeli graditi turistično cesto od Čuježa do koč na Paškem Kozjaku?

● Kaj nameravajo storiti, da bi popravili Čuježev most v Paki pri Velenju, ker obstaja nevarnost, da se bo podrli in bo s tem pretrgana zveza zaselka Lopatnik z dolino?

Na odbornikova vprašanja je odgovoril načelnik oddelka za gospodarstvo Izidor Florjan. Povedal je, da bo občinska skupščina imenovala gradbeni odbor za elektrifikacijo omenjenega zaselka in da so prizadeti prebivalci sposobni za elektrifikacijo prispevati le okoli 4 milijone dinarjev in to v delu in materialu in le deloma v denarju. Vsa ostala sredstva bo potrebno zbrati s prispevki občine in delovnih organizacij. Potek elektrifikacije bo odvisen od prizadevanja zainteresiranih občanov in od sredstev, ki se bodo lahko zbrala za te namene.

Gradnja turistične ceste je v programu Planinskega društva Velenje, ki bo tudi investitor pri tej gradnji. Za gradnjo ceste je delno zainteresirano tudi gozdno gospodarstvo Nazarje. Planinsko društvo Velenje nima za to gradnjo v občinskem proračunu zagotovljenih nobenih sredstev in bo tudi potek te gradnje odvisen od prostovoljnih prispevkov de-

lovnih in drugih organizacij ter od prostovoljnega dela članov planinskega društva in ostalih občanov.

Most preko Pake pri Čuježu je ogrožen, ker voda odnaša rečno obrežje. Zavarovanje tega obrežja je v programu vodno vzdrževalnih del vodne skupnosti Celje v letu 1968. Ta program bo občinska skupščina obravnavala na prihodnji seji občinske skupščine.

ODBORNIK OBČINSKEGA ZBORA EDVARD LIPNIK IZ SKAL PRI VELENJU PA JE VPRAŠAL:

● Kaj se namerava storiti, da bi se ojačalo most na cesti IV. reda Škale-Plešivec pri domu družbenih organizacij v Skalah, ki je sedaj za težji promet neprevozen, uporabljajo pa ga vozila, ki vozijo gradbeni material iz kamnoloma v Skalah?

● Kaj nameravajo storiti, da bi namestili ograjo okoli pokopališča v Skalah?

● Električni tok v Skalah ima zelo nizko napetost, tako da ne morejo uporabljati gospodinjstev stroje in motorje, čestokrat pa je nemogoče tudi radijski in televizijski sprejem. Kaj bodo storili, da bi se to stanje izboljšalo?

Na prvi vprašnji je odgovoril načelnik oddelka za gospodarstvo. Povedal je, da se bo morala obnoviti mostu pri domu družbenih organizacij v Skalah financirati iz sredstev občinskega cestnega sklada v letu 1968. Ograjo okoli pokopališča v Skalah bi moral urediti rudnik lignita Velenje, ki je to pokopališče gradil kot domačinstvo objekt za prejšnje pokopališče, ki se je zaradi rudarskih del ugreznilo. Nekaj sredstev za te namene se bo zagotovilo tudi v proračunu občine Velenje za leto 1968.

Vodja poslovne enote podjetja za distribucijo električne energije v Velenju Stane

Srot pa je glede nizke napetosti v Skalah pojasnil, da imajo tako napetost skoraj v vseh okoliških krajih v naši občini, zlasti pa še tam, kjer so elektrifikacijska dela opravljali neposredno po osvoboditvi. Objem električnega toka v okoliških krajih se je zaradi priključevanja gospodinjstev in drugih strojev ogromno povečal in je zaradi tega skoraj povsod potrebno zamenjati električno napeljavo in postaviti nove transformatorske postaje. Poslovna enota ima za ta namen letno na razpolago le okoli 30 milijonov starih dinarjev. Poslovna enota je lani obnovila električno omrežje v Ravnah, obnova omrežja v ostalih krajih pa se bo izvršila postopno. Pri tem bodo kraji kjer bodo sami prebivalci nudili določeno pomoč v delu ali materialu, imeli določeno prednost.

ODBORNIKA OBČINSKEGA ZBORA MARIJA BLAGOTINSEK IZ VELENJA JE VPRAŠAL:

● Del mesta Velenje, severno od Kidričeve ceste, je sedaj brez javne cestne razsvetljave, čeprav na tem območju živi večje število prebivalcev. Kaj bodo storili, da bi se to stanje izboljšalo?

Načelnik oddelka za gospodarstvo je pojasnil, da je za delno izgradnjo javne cestne razsvetljave na omenjenem območju predvideno v predlogu finančnega načrta občinskega komunalnega sklada za leto 1968 9.540.000 starih dinarjev. Po vsej verjetnosti bodo ta sredstva tudi odobrena tako, da se bo lahko s to gradnjo v doglednem času začelo.

● Odbornik občinskega zbora Jože Melanšek iz Belih vod je predlagal, da bi se v odloku o prispevkih in davkih občanov predpisale določene olajšave v plačevanju prispevka od kmetijstva za vse tiste, ki vlagajo določena svoja sredstva v obnovo svojih gospodarskih poslopij ali pa nabavljajo kmetijsko mehanizacijo za delo na svojem posestvu.

Občinske skupščine bodo po priporočilu Skupščine SR Slovenije dajale v letu 1968 samo

take olajšave pri plačevanju prispevkov od kmetijstva, ki so predvidene v republikanskem zakonu in olajšave kmetom-borcem NOV. Po republikanskem in občinskem odloku o prispevkih in davkih pa so lahko kmetovalci začasno oproščeni prispevka od kmetijstva za 10 let od zemljišč, ki so bila za kmetijstvo neporabna pa so to postala z investicijskimi vlaganji zavezanca, za 8 let za zemljišča, na katerih se zasadijo novi sadovnjaki in 4 leta za zemljišča, na katerih se zasadijo novi vinogradi.

Druhi olajšave za investicije v kmetijstvu ni.

● Odbornik občinskega zbora Jože Tekavec iz Velenja pa je predlagal, da bi se ob cesti ob jezeru v Velenju postavil kiosk za prodajo sadja, zelenjave in drugih prehranbenih proizvodov. To prodajno mesto bi preskrbovalo prebivalce naselja ob jezeru, dela Koroške in Stanetove ceste, potrošnike okoliških krajev in številne turiste, ki v poletnih mesecih obiskujejo velenjsko jezero.

Občinska skupščina je sklenila, da se naj postavitev tega kioska predlaga trgovskim podjetjem v občini, če pa med njimi za to investicijo ne bo interesa, pa naj gradnjo tega kioska investira kakšno trgovsko podjetje izven občine.

IZDAJAJO BILTEN ZA KOMUNISTE

Komite občinske konference ZK Velenje je že dalj časa občutil potrebo po učinkovitejšem obveščanju komunistov. Zato so ustanovili komisijo za informiranje, ki bo občasno izdajala Bilten.

Prejšnji mesec so že izdali prvo številko Biltena v nakladi 1200 izvodov in ga poslali vodstvom organizacije ZK v občini in vsem komunistom. V Biltenu so objavili delovni načrt občinske konference ZK in delovnih komisij.

Menijo, da bodo s takšnim načinom izboljšali obveščanje, ki je bilo do sedaj počasno in premalo učinkovito.

MI VARČUJEMO!

Smo še vedno sredi preusmerjanja vsega našega gospodarstva k stabilnejši ureditvi. Reforma je sredi svojega razvoja. Vse stremi k varčevanju. Od posameznika, do gospodarskih organizacij do najvišjih forumov gospodarstva. Malo pozno, a še ne prepozno smo se zavedli, da bo le varčevanje okrepilo naše gospodarstvo. Privarčevani dinar je danes osnova za realno kreditiranje naše industrije in trgovine. Le naše skupno varčevanje bo pripomoglo k ustreznemu napredku in razvoju gospodarstva.

Razmislimo malo o varčevanju:

Vsak gospodarjen in pameten človek ve, da si mora ustvariti rezervo za kasnejše potrebe, bodisi boleznim, za dopust, za nakup tega ali onega.

Varčujemo za gradnjo in dograditev hiše, kmetije za nakup orodja, mehanizacijo dela, obnovo sadovnjakov in drugo.

Kdor ima v načrtu daljše varčevanje, veže svoje vloge na daljšo dobo, nad eno ali nad dve leti. Navadne hranilne vloge, imenovane na vpogled, obrestujejo po 6%. Vloge vezane nad eno leto obrestujemo po 7%, vloge vezane nad 2 leti pa po 8%. Poleg tega so dva do trikrat letno zvebanja za vse vezane vloge, za tiste, ki so že od prej vezane in za vse na novo vezane vloge. Nagrade so številne in praktične. Naslednje zvebanje bo 15. maja v Velenju.

V letu 1967 so banke sklenile sporazum s PTT podjetjem, po katerem lahko pošte sprejemajo vloge in tudi izplačujejo vloge na hranilne knjižice bank. Tako lahko varčevalci pri vseh pošlah in pri vseh bankah v Sloveniji dvigajo in vlagajo svoje prihranke

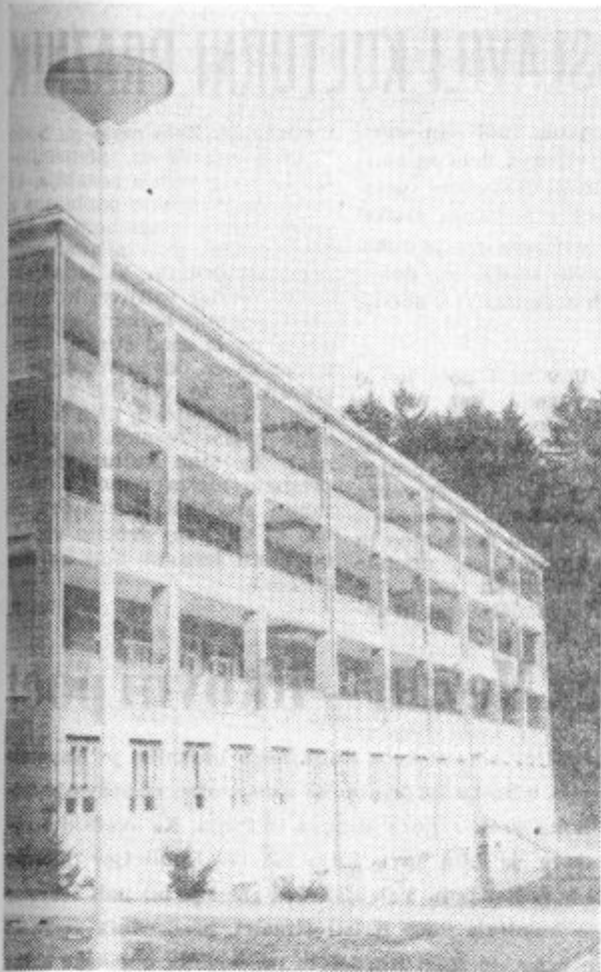
na knjižico naše banke.

Tudi za mladino oz. mladinsko varčevanje smo uvedli nagrajevanje. Veliko važnost polagamo na samo varčevanje in tudi vzgojo otrok ter mladine k razumnemu trošenju svojih skromnih prihrankov. Tudi starši so uvideli potrebo, da svoje otroke navajajo k premišljenosti v ravnanju z denarjem. Hranilniki, ki jih izdajamo in po katerih pridno segajo, so začetki malih prihrankov in z njih naraščanjem pripravljajo veselje mladini. Za vsakih 10,00 vložnih N-din po eno odlišnjeno čebeličko na kartonček z desetimi okenci. Za poln kartonček čebelic, t. j. vložnih 100,00 N-din prejme nagrado v obliki barvice, nalivnega peresa, slikanice in drugo.

Prav vsak prihranjen dinar je koristen. Spoznali smo tudi, da je kupna moč dinarja narastla, bolj premišljeno se odločamo za razne nakupe in tudi varčujemo bolj načrtno. Spoznali smo, da je naš zaslužen dinar dobil vrednost, ki mu pripada. To potrjujejo uspehi, ki jih v zadnjem času dosegamo. V letu 1967 so porastle hranilne vloge pri nas za 372 milijonov starih din. V mesecu januarju letos pa za 57 milijonov starih din, tako, da znašajo samo pri naši banki že preko 1.350 milijonov din. To so zelo dragocena sredstva, saj je z njimi omogočeno kolikor toliko normalno poslovanje delovnih organizacij glede obratnih sredstev.

Občani, s hranilnimi vlogami posredno pomagajte sebi tudi s tem, da se stalež delovne sile v občini ne zmanjšuje. Premislite tudi o tem!

Kreditna banka Celje podr. Velenje z ekspoziuro Šoštanj

Bolniški oddelak Planika

Za kmetovalce Dognojevanje pšenice

Ko se z naših njiv umakne snežna odeja, se v posevke zopet upre sonce, najcenejši vir energije, ki jo rastline črpajo v velikih količinah.

Za svojo izgradnjo potrebuje rastlina že omenjeno sončno energijo, ogljikov dioksid, vodo in v njej raztopljene hranilne snovi. Če enega od teh virov primanjkuje, je rastlina motena v svojem razvoju. Zato moramo vedno skrbeti za dotok hranilnih snovi, ker je ostale čimtelje priskrbel narava sama.

Pšenični posevek je v tem času klavnega videza; izrpan, potlačen čaka ugodnega trenutka, da se zopet dvigne in razboboti. Da bi to zmoželi, mu moramo izdatno pomagati.

Ob koncu zime je zaloga dušika v tleh kaj pičila, saj se je dušik, dan v jeseni z osnovnim gnojenjem, porabil, izpral ali izpuhtel v zrak. Ze dolgo vemo, da skoraj v nobenem primeru nismo dali pšenici zadostno količino dušika samo z osnovnim gnojenjem, zato moramo pšenico dognojati.

To je posebno važno takrat, če smo uporabili za osnovno gnojenje takšno gnojilo, ki vsebuje malo dušika, ali vsebuje le tega v lahkotopni obliki. Velik del dušika se do časa, ko ga rastlina najbolj potrebuje, izgubi iz tal. Čim manjši je bil odstotek danega dušika v osnovnem gnojenju jeseni, tem temeljiteje moramo dognojiti pšenico v februarju ali marcu prvič, in v aprilu drugič.

S kakšno količino bomo pšenico dognojili, je odvisno od gnojila, ki smo ga uporabili v jeseni pred setvijo in izgleda posevka. Pri odmeri gnojil se vsekakor moramo ozirati na videz posevka. Če smo jeseni gnojili z gnojilom, ki ima razmerje N : P : K takole 15 : 15 : 15 ali 10 : 10 : 10 bi morala količina dušika zadostovati, vendar temu ni vedno tako. Velik del dušika se izgubi in rastlina ni več dostopen.

Velikokrat se tudi zgodi, da je pšenica na slabo gnojeno zemlji bujnejša in lepša kot bi pričakovali. Zakaj je tako? V vsakem drobcu zemlje se dogajajo procesi, nevidni prostim očem, ki pa so odločilnega pomena pri razvoju rastline. Ti procesi ustvarjajo v tleh dobre in slabe pogoje za rast; v eni zemlji so živahniji, v drugi manj. Ker se vsak pridelovalec pšenice ne more ozirati na vse te pogoje v tleh, naj bodo osnovno napotilo za dognojevanje pšenice naslednji podatki:

ODLIČJA ZA ŠOŠTANJSKE PLANINCE

Ko so imeli 16. februarja letos, šoštanjski planinci občni zbor in razpravljali o delu ter bodočih nalogah, so nekaterim najzaslužnejšim članom podelili planinska odličja.

Srebrni častni znak Planinske zveze Slovenije so dobili: **Jože Melanšek, Vinko Zabret, Viktor Kojc, Miloš Volk in Janez Slatner.** Planinska priznanja pa: **Franc Drev, Franc Novak, Dušan Kukovec, Gizela Natek in Andrej Stegnar.**

JASNE IN NEJASNE PERSPEKTIVE BOLNIŠNICE V TOPOLŠICI

OBETI ZAGOTAVLJAJO NADALJNI OBSTOJ

SKORAJ PETDESET LET ŽE DELUJE SPECIALNA BOLNIŠNICA ZA PLJUČNE BOLEZNI V TOPOLŠICI – ZADNJI ČAS PA JE BILO SLIŠATI, DA PERSPEKTIVA TE ZDRAVSTVENE USTANOVE V NAŠI OBČINI NI POVSEM JASNA – KAKŠNI SO OBETI NADALJNEGA OBSTOJA?

V zdravilišču Topolšica imajo sedaj 300 pacientov, kapaciteta bolnišnice pa je 310 standardnih postelj. Pred leti so uporabljali tudi zasilne postelje, zato so v letu 1966 dosegli 120 tisoč oskrbnih dni, lani pa že nekoliko manj, in sicer le 106 tisoč. Vzroki so jasni. Bolnikov s tuberkoloznim obolenjem pljuč je zadnja leta vse manj. Zato so tudi za letos načrtovali še nadaljnje zmanjšanje oskrbnih dni, na 96 tisoč.

Brez dvoma terja takšno zmanjšanje tudi manjši dohodek. Čeprav ni res, da je končalo zdravilišče lanske poslovno leto z izgubo, pa so vendarle zaradi nižjega dohodka stagnirali osebni dohodki. Nadaljnji ukrep je bil, da so skrčili število zaposlenih in je sedaj zaposlenih v zdravilišču 170 oseb.

V SLOVENIJI LE DVE SPECIALNI BOLNIŠNICI

Po zagotovilih direktorja primarija **dr. Ivana Cestnika** ima zdravilišče perspektivo, da ostane to, kar je sedaj. Njegovo mnenje opira na stališča republiških organov – republiškega zavoda za zdravstveno varstvo. »Ze lanske leto je bilo v republiškem merilu jasno povedano,« je med drugim dejal dr. Ivan Cestnik, »da bi v Sloveniji ostali specialni bolnišnici na Golniku in v Topolšici. Ker se manjšajo potrebe, bi po nekaterih drugih bolnišnicah obstajali manjši pljučni oddelki. Sedanje zmogljivosti so večje od potreb, zato bi morali nekatere objekte, namenjene za zdravljenje tuberkuloze pljuč, preusmeriti za druge potrebe. Moram pa povedati, da je tako izoblikovan predlog že bil nekoliko spremenjen.«

TOPOLŠICA JE BOLNIŠNICA KALIBRA ŠIRŠEGA OKOLIŠA

V čem je problem, da število bolnikov, ki pridejo na zdravljenje v Topolšico, vendarle upada?

Komunalne skupnosti socialnega zavarovanja zapirajo bol-

nike znotraj svojih mej. To delajo zavoljo tega, da bi zmanjšali odliv sredstev iz svojega okoliša. Zdravilišče v Topolšici, ki je dobro opremljeno in ima potreben zdravstveni ka-

Primarij dr. Ivan Cestnik

der, pa ne more biti bolnišnica enega samega zdravstvenega okoliša. Zaradi takšnega zapiranja znotraj komunalnih skupnosti so morali v Topolšici že opustiti samostojni oddelki za silikozna obolenja.

Sedaj prihaja v Topolšico še vedno polovico bolnikov iz celjske regije, koroška skupnost pa pošilja tretjino. Še manj bolnikov bo prihajalo takrat, če bi se n. pr. koroška skupnost združila z mariborsko, ki sedaj ne pošilja več bolnikov v Topolšico. Takrat bi postal resen problem od kod naj zdravilišče dobiva bolnike.

V Topolšici pa kljub temu upajo, kot smo zapisali že v začetku, da ima njihovo zdravilišče možnosti in pogoje nadaljnje obstoja. Nepametno bi vsekakor bilo opuščati specialne bolnišnice in odpirati manjše slabo opremljene oddelke samo za to, da bi denar zadržali za mejami enega samega okoliša.

Obvezno sprejemanje pripravnikov

Ker je več mladih ljudi, ki so končali srednjo ali višjo šolo oziroma fakulteto po končanem šolanju dalj časa brez zaposlitve, je Zvezna skupščina ob koncu lanskega leta sprejela temeljni zakon o obveznem sprejemanju pripravnikov pri delovnih organizacijah.

Zakon je objavljen v Uradnem listu SFRJ, št. 54-701/67, popravek pa v št. 2/68. Po tem zakonu so delovne organizacije dolžne sprejeti določeno število oseb, ki so končale visoko ali višjo šolo ali šolo druge stopnje (srednjo šolo) na delo kot pripravnika, da bi si s praktičnim delom pridobili izkušnje za samostojno delo v svoji stroki. Pripravniška doba sme trajati največ eno leto. Pripravniki imajo pravice in dolžnosti delavca. Delovne organizacije morajo v svojih splošnih aktih (pravilnikih) določiti število pripravnikov za posamezna delovna mesta, potek pripravniške dobe, trajanje pripravniške dobe, ter način preizkušnje pridobljenih delovnih izkušenj med pripravniško dobo in na koncu te dobe. S splošnim aktom se lahko določijo tudi poseben način ude-

ležbe pripravnikov pri delitvi sredstev za osebne dohodke. Delavca, ki po končani pripravniški dobi ne pokaže zadovoljivega uspeha, razporedi delovna organizacija na delovno mesto, za katero izpolnjuje predpisane pogoje. Če delavec odkloni tako delovno mesto ali če delovna organizacija nima takega prostega mesta, preneha pripravniku delo pri delovni organizaciji v skladu z njenim splošnim aktom.

Delovne organizacije morajo splošne akte o sprejemanju pripravnikov sprejeti v treh mesecih po uveljavitvi zveznega zakona. Ta zakon je začel veljati 6. januarja 1968, tako da morajo biti pravilniki o sprejemanju pripravnikov v vseh delovnih organizacijah sprejeti najpozneje do 6. aprila letos.

tribuna vaših mnenj

V A Š A P I S M A

TOVARIS UREDNIK!

Stanovalci Slandrove poti smo zelo veseli, da se nam je izpolnila dolgoletna želja. Pred nedavnim smo v svoje domove dobili električno razsvetljavo. Zdaj smo kot prerojeni.

Zahvaljujemo se vam, ker ste preko vašega časopisa vzbudili akcijo in s tem pripomogli k rešitvi problema. Za pomoč pa se zahvaljujemo tudi svetu krajevne skupnosti iz Soštanja, posebej pa tovarišu Ivanu Gošniku, Milošu Volku in Milanu Novaku. Naša zahvala velja tudi elektromojstru Topolški, ki je z elektriki napeljal elektriko. Ne pozabljamo pa prizadevnosti tovariša Viktorja Kojca, ki je prvi začel delati na tem, da bi tudi v naše domove dobili elektriko.

Alojz Aeman in
Alojz Cvelbar

Za cesto skozi Penk so prispevali tudi zasebni avtoprevozniki

V letu 1967 je občina zbirala sredstva za asfaltiranje ceste skozi Penk. Poleg delovnih organizacij je v akcijo zajela tudi zasebne avtoprevoznike, morda tudi druge obrtnike, ne vem. Do tedaj vse v redu. Se več. Navdušeni smo bili, da se je nekdo (občina) podstopil iz nič začeti veliko in prepotrebno investicijo.

Toda pri zbiranju denarja med avtoprevozniki se je baje zataknilo. Medtem, ko so nekateri darovali visoke zneske, tudi do 100.000 S-din, je večina drugih stala ob strani; ali so pomoč izrecno odklonili ali pa jim za prispevek nihče niti rekel ni.

Med prevozniki je približno polovica legalnih, polovica pa sušmarjev. Prav bi bilo, da bi ustrezen delež prispevali vsi. »Crni prevozniki« bi bili še itak na boljšem, ker razen redkih izjem, nimajo drugih obveznosti do skupnosti, npr. davka.

Če zbiralec prostovoljnih prispevkov noče ali ni v stanju

izpeljati akcije dosledno, bi bilo boljše, da je sploh ne bi načel. Vsaka nedoslednost večeraj in danes, bo verjetno kot zaviralni dejavnik živo prisotna jutri. Dvomim namreč, da se bodo občani v bodoče še zanesli, da bo pri takih in podobnih zbiralnih akcijah breme za določeno skupno stvar, pravično porazdeljeno med posameznike, torej med vse in po zmogljivosti.

Toda povrnimo se h Penku. Denarja je zmanjkalo, cesta pa ni končana. Zato ne vidim razloga, da bi z zbiranjem denarja med obrtniki ostali na pol poti. Res je, v skupni masi bodo imeli majhen delež, toda imeli ga bodo, ne bo ga treba iskati drugje, kjer bi bilo mogoče bolj boleče. Če pa je ta delež tako nepomemben in če je vseeno ali bodo prispevek dali vsi ali le deset, potem bom tudi jaz zahteval vračilo njegove prispevka.

Martin Podlesnik

Soštanj
Kajuhova 39

PRIPIS

Naš bralec Martin Podlesnik je tudi predlagal, da bi objavili seznam občanov, ki so prispevali svoj delež v denarju za rekonstrukcijo ceste Soštanj-Gorenje. Po podatkih, ki smo jih dobili pri cestnem skladu skupščine občine Velenje, so darovali prostovoljne prispevke naslednji občani: Maks Rahten, Smartno ob Paki (500 novih dinarjev), Jože Rebernik, Smartno ob Paki 9 (50) – Franc Slokan, Paška vas 31 (300) – Martin Podlesnik, Soštanj (600) – Jože Vrhovnik, Soštanj, Trg svobode 3 (150) – Jože Ježovnik, Soštanj (400) – Karl Čanč, Soštanj, Cankarjeva 25 (300) – Ivan Glušič, Pesje 27 (700) – Ivan Polovšak, Skorno (700) – Ivan Rogelšek, Primorska 11 (600) – Milan Novak, Soštanj (300) – Alojz Drev, Soštanj (50) – Valentin Venišnik, Primorska 1 (400) – Angela Remše, Soštanj (400) – Franc Trobina, Soštanj, Levstikova 15 (300) – Alojz Pircčnik, Soštanj (300) – Rudolf Pircč-

nik, Aškerčeva 11, Soštanj (100) – Valentin Jevšenak, Aškerčeva 20, Soštanj (300) – Mihael Naraločnik, Soštanj (100) – Zvonč Vasle, Soštanj (100) – Marjan Kozlevčar, Soštanj (500) – Rudolf Mešič, Skorno 8 (500) – Jože Potočnik, Skorno 14 (400), Ivo Bašek, Smartno ob Paki 10 (500) – Marija Srebre, Gorenje 6 (500), Franc Speh, Gorenje 5 (2.500), Ivan Movh, Soštanj (300) – Ružič Verzel, Velenje (500) – Stane Smajd, Soštanj (500) – Fanika Omerzu, Soštanj (700), Vinko Slemenik, Soštanj (700) – Janez Bertonec, Velenje (100) – Jože Remenič, Skorno 1 (300) – Tomo Peršič, Gorenje 16 (1.200) – Jože Polak, Gorenje 21 (2.000) – Ladislav Sešel, Družmirje 17 (700) – Zdravko Kozlevčar, Družmirje 13 (500) – Maks Dvornik, Soštanj (200) – Turistično društvo Soštanj (5.000) – Stane Lužnik, Metleče (500) – Franc Turk, Metleče 35 (100) – Kleparstvo-vodovod Soštanj (5.000).

Velenjčani in okoličani!

NOVA TRGOVINA

SEMENARNA – CVETLIČARNA

v stolpnici pri avobusni postaji v Velenju

VAM NUDI

— Lončnice vseh vrst, rezano in suho cvetje, sveže in suhe vence ter aranžira darila.

— Semena vrtnin, cvetic, zelenjave, fižola, graha, gomoljice, zgodaje in pozne vrste krompirja.

— Semena poljščin — detelje, trave, jari ječmen in oves, krmilno peso, hibridno koruzo vseh vrst, kot novo pa avstrohibrid 390 in 266.

— Bogato izbrano krmilo za rejo mladih živali — briketi za košiče, zajce, krmilo za piščance, razni rudniški dodatki, merkantilno žito vseh vrst, orodje, zaščitna sredstva in umetna gnojila.

— Cvetlične lončke — navadne in okrasne, razna stojala, zemlja in gnojila za lončnice, okrasne vazе, žardinjere.

— Akvarijski pribor in ribjo hrano.

Naročila sprejemamo tudi po telefonu, v Celju 20-07 in Velenju 85-065.

Po želji kupcev dostavljamo večje količine tudi na dom.

GARANTIRAMO DOBRO BLAGO IN SOLIDNO TER HITRO POSTREZBO.

UREDILI SO KAJUHOVO SPOMINSKO SOBO

LETOS SO V ŠOŠTANJU SVEČANO PO ČASTILI SPOMIN ROJAKA, PARTIZANSKEGA PESNIKA KARLA DESTOVNIKA-KAJUHA ● V PRVI OSNOVNI ŠOLI SO ODRPILI KAJUHOVO SPOMINSKO SOBO IN PRIPRAVILI SVEČANO PROSLAVO.

Precejšnje število ljudi se je zbralo na proslavi, ki jo je začel ravnatelj šole Karel Kordež. Dejal je, da so več mesecev prizadevno zbirali gradivo in ga razstavili v posebni spominski sobi, ter se zahvalili za pomoč vsem, ki so pripomogli, da so uredili Kajuhovo spominsko sobo.

Več o partizanskem pesniku pa je govoril prof. Emil Cesar. Med drugim je dejal:

— Teško bi v Sloveniji našli kraj, ki ne bi imel ulice imenovane po Karlu Destovniku-Kajuhu. Zato ni treba posebej kaj več govoriti, kdo je bil partizanski poet, čigar 24. obletnice smrti se danes spominjamo. V najtežjih dneh naše

no čistem značaju, o odnosu do ljudi, do dela, napredne ideje Komunistične partije in končno o njegovem odnosu do boja zoper fašizem.

Skraini čas je bil, da smo pomislili na Kajuha. Skušali smo osvetliti njegovo življenjsko pot in opisati njegovo delo, da bi ga mladina poznala prav tako kot ostale velike vzornike. Zato smo zbrali vse kar je bilo v naši moči. Muzejska soba naj bi bila skromni prispevek k naporom, da bi se čim dlje ohranila v zavesti slovenskega človeka veličina bojnih dni in veličina Kajuhove misli.

Za besedami prof. Emila Cesarja so na proslavi nastopili

za trud pri urejanju spominske sobe svojem ravnatelju Karlu Kordežu in prof. Cesarju.

Po svečani proslavi je v drugem nadstropju predsednik občinske skupščine Peter Krapež, dipl. inženir, odprl Kajuhovo spominsko sobo. Sprehod mimo razstavljenega gradiva zgovorno priča, da je pesnik Kajuh padel mnogo premlad in ni mogel zapisati kar mu je ležalo globoko v mladih pesnikovih prsah.

Za ureditev Kajuhove spominske sobe so delovne organizacije in posamezniki prispevali okoli 3.541 novih dinarjev. Denarno pomoč so dali: Vegrad 200, dijaki učiteljskega in

V ŠOŠTANJU SO PROSLAVILI KULTURNI PRAZNIK

V čas obletnice Prešernove smrti sovpada tudi dan smrti Karla Destovnika-Kajuha. Spominu na življenje, delo in smrti obeh velikih slovenskih poetov, se Šoštanjčani vsako leto spoštljivo oddolžijo. Letos so na I. osnovni šoli v Šoštanju uredili in odprli spominsko sobo (mali muzej) partizanskega pesnika. Da ni bila to želja le domačinov, Kajuhovih sorojakov, dokazujejo pisma in denarna nakazila delovnih organizacij v občini, zlasti pa šolske mladine iz cele Slovenije.

Prizadevanja občinskega sveta za kulturo, njegovega pripravljalnega odbora in posebej trud delovne skupnosti šoštanjske šole, zlasti ravnatelj Karla Kordeža in slavistke Nežke Mlakarjeve, bo tako množično podprt.

Prosvetno društvo Svoboda pa je v domu Svobode še posebej priredilo proslavo kulturnega praznika. Scenarij sta pripravila Zofija Vrhovec in Tonček Rep, slednji ga je tudi režiral. Izvedli so ga Jelka Čretnikova, Vito Kolšek (lektorja), Milka Jarnovičeva, Mirko Jager, Bogdan Skornšek (recitacije), Marija Acmanova (klavir), Maja Natekova, Tida Kos (Povodni mož — balet), Alojz Kempfle (nenapisano pismo iz ječe) in Saleški oktet.

Nad vse prizadeto in prepričljivo pa je udeležencem proslave na začetku spregovorila Zofija Vrhovec, rekoč med drugim:

»V zakladnici slovenske kulture zavzema prav gotovo prvo mesto drobna knjižica Prešernovih poezij. Zavedajoč se, kdo je Prešeren in kaj nam pomeni, je slovenska vlada leta 1945 proglasila njegov smrti dan za kulturni praznik.

Prav praznovati kulturni dan, pomeni ljubiti kulturo, lepo besedo, našo knjigo, našo umetnost ter si prizadevati, da bi v najbolj oddaljeni vasi kultura pognala globoke korenine ter prevzgojila ljudi. Kulturni dan naj bi bil zato resno izpraševanje vesti, koliko se trudimo, da bi to uresničili. Zlasti pa je treba pogledati sebe, koliko nas je kultura že prežela, prava kultura, v kateri prevladujejo moralne vrednote. Taka kultura bo olajšala naše medsebojne odnose. Tu naj bi ne bilo sovražne misli zoper koga, tu naj bi samoljubje ne našlo mesta, tu naj bi dobrota ne klonila pred nobeno težavo. Zmotno je, kdor išče srečo človeštva v materialnih dobrinah. Bodoči sociologi

bodo iskali v naši dobi nekaj povsem drugega, kar naj bi nas odlikovalo v naši socialistični eri. Obtoževali bodo lakomnost po denarju, obsojali zgrešeno misel, da je človeško življenje potovanje, ki se da z dobro oskrbljeno denarnico in polnim želodcem prav udobno dovršiti, obtoževali naše kolončarstvo, domišljavost in sa-

mopašnost. Zelo malo pa bodo našli plemenitosti, plemenitosti, ki nase vedno pozablja, ki misli, da je obilno poplačana z enim samim nasmehom, ki daje v vseh prijetnih stvareh prednost drugim, ki je prijazna in nikdar vsiljiva, ki hvali pred vsemi, kadar le more, graja pa le med štirimi očmi, kadar mora, ki je spoštljiva s starejšimi in vpljudna z mlajšimi, plemenitosti, ki ji je najvišje geslo: resnica in poštenost. Za tako kulturo je vse premalo mesta v naših praktičnih srcih. Kulturni dan pa naj bi dal vsaj drobno vzpodbudo na težavni poti za tem ciljem.«

M. P.

Janez Mežan — likovni poet

V počastitev slovenskega kulturnega praznika je Napotnikova galerija v Šoštanju pripravila samostojno razstavo 70-letnega jubilarja prof. Janeza Mežana iz Ptuj. Na svečani otvoritvi razstave je bilo precejšnje število ljubiteljev likovne umetnosti iz Šoštanja in Velenja. Med gosti je bil tudi sekretar občinskega komiteja ZKS Kristil Hrastel, predsednik sveta za kulturo in prosveto Karl Kordež in predsednik občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij Stane Žula.

O pomenu slovenskega kulturnega praznika je spregovorila tovarišica Zofija Vrhovec, zatem pa je dve svoji pesmi recitirala Maja Natek, dijakinja velenjske gimnazije. Pri izvedbi programa je sodeloval še Saleški oktet in gostja Majda Fuks, študentka pedagoške akademije v Ljubljani, ki je recitirala Prešernove pesmi.

Profesor Janez Mežan, ki ga je občinstvu predstavil upravnik galerije, se je zahvalil za topel sprejem in izrazil zadovoljstvo nad tako kvalitetnim programom, ki so ga izvajali nastopajoči v počastitev kulturnega praznika.

Razstava slikarskih del Janeza Mežana obiskovalcu ne more nudititi prezeza jubilarstva, zgrajena prva dvorana za gledališke in filmske predstave je uprava rudnika povabila tudi slikarja Mežana, da bi v dvorani naslikal nekaj fresk. Zal do naročila ni prišlo in tako so iz tega časa ostale le skice in idejni osnutki, ki prikazujejo delo rudarjev. Večkrat je prihajal v Šoštanj in tudi tukaj naslikal nekaj akvarelov, ki mu pravzaprav najbolj leže. Vsekakor pa je Mežan kot slikar grafik zelo mogostranski in ploden.

Na razstavi v Napotnikovi galeriji je bilo obiskovalcem na ogled 39 del, pretežno akvarelov in risb, nekaj pa je tudi študijskih skic z rdečo kredo, barvnimi svinčniki in ogljem. Na tej razstavi je predstavljen predvsem kot figurativ. Na hitro skicirani portreti v ogled dajo slutiti izredno rutino in poznavanje anatomije človeškega telesa. Pokrajinske motive in dvoje tihožitij pa je naslikal s takšnim koloritom, da človeka pritegnejo in ga očarajo s svojo lepoto ter slikarško občuteno pristnostjo v barvah.

Morda so pokrajinski motivi tu pa tudi nekoliko idealizirani, kar pa daje slutiti slikarjevo izredno čustveno naravo. Kot že rečeno, prevladujejo na razstavi pretežno portreti. Posebno ljubi in obiskovalcem blizu so deklisli in otroški portreti (Katka in Matejka) v katerih je izredno občuteno izražena otroška igrivost.

Viktor Kojc

Janez Mežan: AVTOPORTRET, akvarel, v razstavi v Napotnikovi galeriji

Ceprev je mojster menda bolj v šali kot za res dejal, da od članov četrte generacije nihče ni imel posebne sreče ali uspeha, je vendarle jasno, da je ta skupina slikarjev slovenske likovni kulturi doprinesla precejšen delež. Mojster Mežan je služboval v Novem mestu. Iz novomeške dobe je precej akvarelov, ki jih je mojster naslikal ob mirni Kolpi, Otočcu in zaslanjani idilični Krki. Leta 1936 je razstavljal tudi v Novem mestu, kjer so na isti razstavi prikazali še dela prezgodaj umrlega kostanjeviškega slikarja Joža Gorjupa. Ceprev po rodu Gorenjec, se je slikar Janez Mežan po prihodu v Maribor in kasneje v Ptuj, kaj hitro privadil lepi valoviti Stajerski pokrajini.

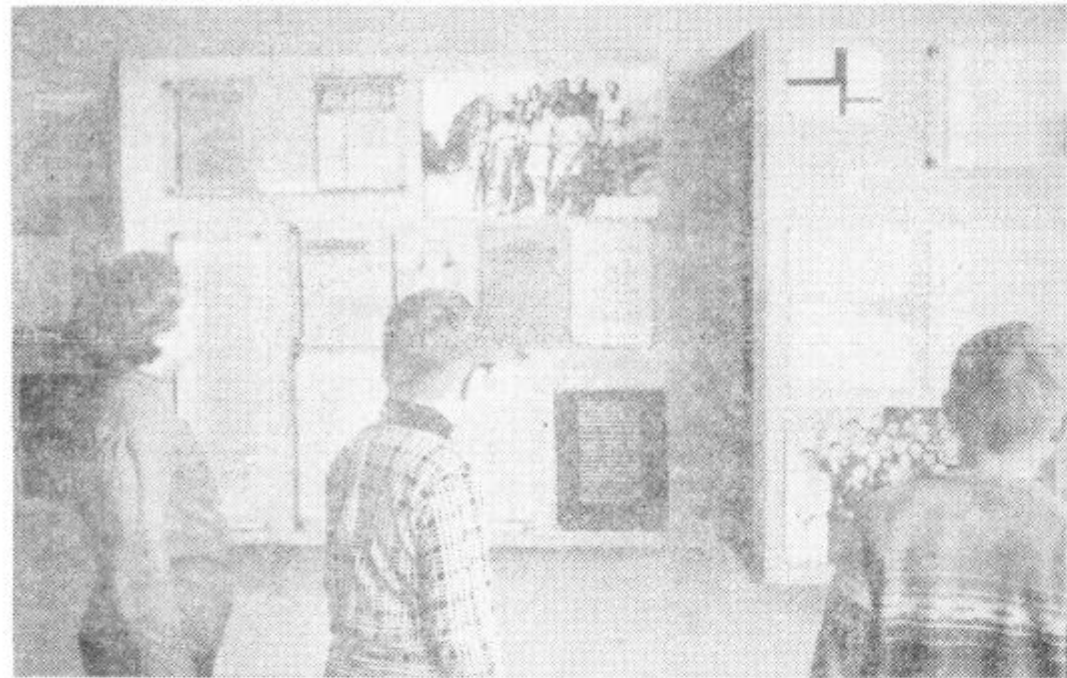
Upodobil je mnoge zanimive mariborske motive. Posebno znan je lesorez, kužno zna-

Slikar Svetina razstavlja v galeriji Pevcin

Šoštanjski rojak Vinko Pevcin je v Kopolah pri Celju uredil likovno galerijo. Poleg njegovih del bodo v njej razstavljali svoja dela tudi drugi likovni ustvarjalci.

1. marca so v Pevcinovi galeriji odprli razstavo amaterskega slikarja Jožeta Svetine-Taja iz Zavodnje in Aleksandra Kovača iz Maribora. Svetina razstavlja 17 akvarelov. Kovač pa 15 kovinskih plastik.

Na otvoritvi je govorila kustor celjskega muzeja Milena Moškon.

Del zbirke v Kajuhovi spominski sobi v Šoštanju

revolucije je znal prisluhiti mislim, ki so jih občutili trpečji ljudje ter jih hrabro napisati takrat, ko so za smeje besede ljudi zapirali, slovensko besedo pa prepovedali. Zavoljo tega večina ljudi spoštuje Kajuha zaradi njegovih pesmi. Malokdo pa ve kaj več o Kajuhu človeku, predvsem o Kajuhu mladincu, o njegovem kristal-

še pevcu Saleškega okteta, pionirski pevski zbor prve osnovne šole in recitatorji: Jože Kaker, Nuša Pleteršek in drugi. Nekaterim učencem osnovne šole so podelili Kajuhovo bralno značko. To značko so pripeli tudi pisatelju Francetu Bevku, pesniku Ivanu Minatti-ju in prof. Emilu Cesarju. Posebej pa so se pionirji zahvalili

pedagoške gimnazije v Celju 183, občinski odbor ZB NOV Velenje 500, gimnazija Velenje 100, krajevna skupnost Šoštanj 1.000, DPD Svoboda Šoštanj 300, zavod za zaposlovanje 200, glasbena šola 140, gimnazija Celje 488, Ivan Movh 50, Alojz Račič 100 in Anton Perovec 50 novih dinarjev.

Srečanje mladih pevcev v Velenju

Vsi, ki se ukvarjamo z mladinskimi zbori vemo, kako težko je ob tolikih možnostih razvedrila priletniti otroka — mladince v vrste pevskega zbora. Sami dobro občutimo, kako težko ga je pevsko tehnično omajati in mu izoblikovati kolikor toliko kakovosten glas v pogledu intonacije, barve in intervalnega razpona. Kako lažje bi bilo delo z že vpetim, discipliniranim otrokom — mladincem, ki ima za seboj nekaj let petja v otroškem enoglasnem zboru. Ta oblika, četudi se nam zdi še tako malo pomembna je za nego in oblikovanje glasu ter postavitve čiste intonacije zelo zelo važna. In še nekaj, tiste resnične čustvene navezanosti na petje, ki jo lahko zbudimo v otroku samo v prvih razredih osnovne šole, ni mogoče nikdar nadoknaditi in pričakovati od deset in več let starega otroka.

Prav to, danes najbrž že lahko trdimo, pa smo z letošnjim srečanjem v precejšnji meri dosegli. Saj je bilo prav število najmlajših pevcev največje. Na srečanju so sodelovali:

- zbor cicibanov vzgojno varstvene ustanove Velenje — zborovodja Fanika Smonkar,
- zbor cicibanov vzgojno varstvene ustanove Šoštanj — zborovodja Marija Erhart,
- otroški zbor osnovne šole Skale — zborovodja Pavla Lipnik,
- otroški zbor osnovne šole Miha Pintar-Toledo Velenje — zborovodja Anica Pukl,
- pionirski zbor II. osnovne šole Šoštanj — zborovodja Erika Cverlin,
- mladinski zbor osnovne šole Miha Pintar-Toledo — zborovodja Roža Veber,
- mladinski zbor I. osnovne šole Šoštanj — zborovodje Stefka Lenart,
- mladinski zbor osnovne šole Gustava Siliha Velenje — zborovodja Zmago Frankovič,
- mladinski zbor II. osnovne šole Šoštanj — zborovodja Marija Acman,
- deklisli zbor gimnazije Velenje — zborovodja Ivan Marin.

Vsak izmed njih je zapel tri pesmi, strokovna komisija — prof. Egon Kuncelj, prof. Miro Kokol, prof. Justina Trobina — ki je morala določiti najboljšega, ki bo našo občino predstavil na republiški reviji v Zagorju, pa jih je ocenila takole:

Splošna, enoglasna ocena komisije je bila, da je bilo letošnje srečanje organizacijsko, predvsem pa pevsko, prijetno presenečenje! Kljub razmeroma zgodnjemu terminu — saj je bilo

in kvaliteto ter za oblikovanje nove, sodobne vsebine in metod dela v mladinskem petju.

Srečanje mladih pevcev pomeni v praktični izvedbi to, da so vsi nastopajoči zbori skupaj v dvorani in prihajajo na oder s svojih poslušalskih mest, — seveda tako, da se prej pripravijo in uredijo. To je kroženje, v katerem gre vsak zbor in pevec skozi tri faze: priprava, nastop in poslušanje.

Ta sistem ustvarja izredno psihološko dispozicijo za nastopanje, poslušanje in vrednotenje, saj blazi premočno napetost nastopanja, aktivizira poslušanje in sam po sebi s primerjanjem in osebnim doživljanjem vzgaja k pravilnemu vrednotenju lastnega dela in dela drugih — vrstnikov — ter s spoštovanjem drugih uspehov. Vsak pevec istočasno doživlja nastopanje in poslušanje, je izvajalec in poslušalec v eni osebi. Vse to pa pomeni mnogo več kakor samo glasbeno vzgojo. Z obliko prireditve — srečanjem, pri katerem so zbori hkrati

pevec in poslušalec, smo posegli ne le v estetsko vzgojo v širšem pomenu, temveč tudi v etično in kulturno vzgojo mladine, ki jo terja naš učni načrt, ko pravi: »Smoter glasbenega pouka v osnovni šoli je, da se tudi s glasbeno vzgojo goji v učencih poleg estetskih zlasti še domoljubna in socialna čustva ter življenjski optimizem; da ob petju in muziciranju navaja učence na disciplino, vztrajnost in doslednost, na smisel za skupno delo razvija v njih čut odgovornosti.«

Za glasbene učitelje pa je prireditve nekakšna množična hospitacija, ki jih seznanja s stanjem te izvenredne glasbene vzgojne dejavnosti na mnogih šolah enega šolskega področja, ki vodi enotno glasbeno vzgojno politiko.

In še za konec. V imenu vseh nastopajočih iskrena zahvala staršem za njihov obisk in pozornost. Dvorana je bila za vse premajhna in žal nam je za to.

Ivan Marin, ml.

Potrošniki

velenjskega premoga

koristite ugoden nakup lignita s pomladanskim regresom Premog lahko kupite v trgovinah s kurivom in tudi v maloprodaji na rudniku lignita Velenje. Oskrbimo prevoz na dom.

V GORENJU LETNA PROIZVODNJA V VREDNOSTI 250 MILIJONOV DINARJEV

LETOS ŠE VEČ PRALNIH STROJEV

V tovarni gospodinjske opreme Gorenje so lani proizvedli okoli 20 tisoč pralnih strojev ter 242 tisoč raznih štedilnikov in peči - Vrednost proizvodnje je znašala 140 milijonov novih dinarjev.

V prvih dveh mesecih letošnjega leta so proizvedli in plasirali na tržišču že preko 15.000 superavtomatskih pralnih strojev ali skoraj vsako minuto 1 pralni stroj. V zadnjih tednih, so še povečali proizvodnjo superavtomatskih pralnih strojev, tako da znaša proizvodnja 400 kom. Poleg omenjene proizvodnje teče vzporedno proizvodnja električnih, plinskih in ostalih štedilnikov, v skupni mesečni vrednosti preko 2 milijardi S-din.

K tako povečanemu obsegu poslovanja obrata pralnih strojev so precej pripomogli slovenski kreditni zavodi z dodatnimi sredstvi in možnostjo prodaje pralnega stroja na kredit.

Celoten obseg proizvodnje je porastel v mesecu januarju napram istemu obdobju preteklega leta za 104,1%, to je več kot enkratno. Skoraj isti rezultat je zabeležen v februarju, kljub nespremenjenemu številu zaposlenih. Razumljivo pa je, da je na takšen porast bruto produkta vplivala spremenjena asortiman proizvodnje. Predvidena planska obveznost prvih dveh mesecev je presežena, kar velja tako za proizvodnjo, kot realizacijo.

Plasman naših izdelkov, kar velja predvsem za prodajo pralnih strojev, je s prodajo na kredit, brez obresti, brez pologa in porokov omogočil, da gre na trg vsa proizvodnja pralnih strojev. Plasma električnih, plinskih in kombiniranih štedilnikov, kot štedilnikov na trda goriva, forsiramo z ugodnejšimi pogoji, kot so veljali v preteklem letu.

Brez dvoma je, da je intervencija kreditnih zavodov odigrala pri proizvodnji in plasmanu pralnih strojev koristno vlogo. Brez takšne podpore ne bi mogli v tako kratkem času uvesti veliko-serijske proizvodnje pralnih avtomatov, predvsem pa ne prodaje. Cena pralnega stroja je še tako visoka, da večina družin težko prišteje tolikšen znesek. Posredno pa je intervencija prodaje na kredit vplivala na zmanjšanje nakupa tujih pralnih strojev, to pa pomeni znižanje odloka finančnih sredstev iz države in s tem močnejše trošenje konvertibilnih deviznih sredstev za uvoz tovrstnih aparatov.

Kakovostno je superavtomatski pralni stroj, izdelan doma v Velenju, boljši in ne zastaja tako glede na funkcionalnost, kot estetskim izgledom za italijanskimi, važno vlogo pa igra še cena, saj so domači cenejši od uvoženih.

Glavno oviro, da sedanji obseg proizvodnje niso povečali še v večji meri, predstavlja pomanjkanje obratnih sredstev. Podjetje vlaga vsa svoja razpoložljiva sredstva v obratna sredstva in modernizacijo podjetja. Tako so po zaključnem računu za preteklo leto izločili iz sredstev čistega dohodka 40 odstotkov za sklade, ostanek to je 60 odstotkov pa je bil izplačan za osebne dohodke. Povprečno izplačani osebni dohodki so znašali S-din 80.000. Povečanje proizvodnje in s tem realizacija ima ugoden vpliv ne samo na rast »Gorenje«, temveč tudi v končni fazi tudi na proračunska sredstva občinske skupščine in narodnega dohodka, kot celote. Pri tem ne smemo pozabiti na pomoč kolektiva rudnika lignita Velenje, ki je s kratkoročnimi posojili in drugo pomočjo omogočil hiter razvoj, za kar so mu člani kolektiva Gorenje posebno hvaležni. TGO »Gorenje« Velenje je danes največji proizvajalec tovrstne gospodinjske opreme na jugoslovanskem tržišču.

Z nadaljnjim razvojem pa želimo izpopolniti in dopolniti naš asortiman še na proizvodnjo hladilnikov tako, da bi proizvodnja predstavljala zaokro-

ženo celoto vseh aparatov za gospodinjstva.

V ilustracijo navajamo, da se proizvodnja od leta 1964, ko so se preselili v nove delovne prostore, do leta 1967, povečala za trikratno, v letu 1968 pa predvidevajo za 72% višjo proizvodnjo, kot je slednja dosežena v preteklem letu. Upoštevajoč dosežen poslovni rezultat v mesecu januarju in februarju, pa bo odstotek povečanja obsega proizvodnje večji kot ga predvideva plan.

Uspešen nastop na domačem tržišču je omogočila smotrna poslovna politika in selekcija trgovcev Grosistov na domačem tržišču.

Istočasno z intenzivno obdelavo domačega tržišča preko ekonomske propagande in dru-

gih ukrepov, pa se podjetje trudi za plasman izdelkov na tujih tržiščih. V letu 1967 smo izvozili 7,2% skupne proizvodnje, v letošnjem letu pa predvidevamo izvoz v višini 2.488.000 dolarjev, kar predstavlja 14,5% od celotne proizvodnje. Glede na ustvarjeni izvoz v januarju in februarju so predvidevanja realna.

Povečani proizvodnji so se prilagodili tudi številni kooperanti tako, da tudi preko kooperacije »Gorenje« omogoča razvoj tovrstne industrije in prispeva svoj delež k stabilizaciji narodnega gospodarstva.

Preko družbenega plana, kateri predstavlja obliko odločanja samupravljalcev o bodočih ciljih, sredstvih in ukrepih poslovanja podjetja, je jasno

zadržana naloga in obveznost, katero je sprejel delovni kolektiv.

Plan proizvodnje predvideva količinsko proizvodnjo 310.000 aparatov za gospodinjstvo, od tega 60.000 superavtomatskih pralnih strojev. Že po dvome-sečnem poslovanju pa je jasno, da bo ta številka preokračena, in planirajo proizvodnjo 80.000 pralnih strojev.

V tovarni štedilnikov bodo v mesecu aprilu začeli proizvajati nove sodobne električne in kombinirane plinske-električne štedilnike, ki se odlikujejo tako po kvaliteti, ekonomičnosti, funkcionalnosti in izgledu. Novi tipi štedilnikov bodo opremljeni z avtomatično uro in raznjem, skratka izpolnjujejo vse zahteve sodobnega gospodinjstva in s tem tržišča. Poleg modernizacije in osvajanja novih tipov štedilnikov in izpopolnjenih pralnih strojev pa moramo že v letošnjem letu osvojiti proizvodnjo hladilnikov. S proizvodnjo še teh aparatov za gospodinjstva in kasneje proizvodnjo strojev za pomivanje posode, so podani pogoji za konkurenčen nastop na mednarodnem tržišču.

Investicijska vlaganja v te namene s sočasno modernizacijo obstoječe opreme, kot tehnološkega procesa, so sicer znatna, vendar se hitro obrestujejo, kar dokazujejo vlaganja preteklih let.

Trenutno zaposlujejo v Gorenju nekaj preko 1.200 delavcev, od tega preko 65% žena. Število delavcev se ne bo bistveno spremenilo, povečala pa se bo storilnost, kar omogoča modernizacija strojne opreme in izpopolnjen tehnološki proces.

Po programu predvidevajo porast osebnih dohodkov za 15%, torej skladno kot raste storilnost. Vsi napori so usmerjeni v razvoj podjetja s tem, da delavec prejme za svoj trud in delo realno nagrado.

Začeto poslovno leto dokazuje, da je kolektiv »Gorenje« vsa svoja prizadevanja in napore usmeril v izvrševanje družbenega plana, ki je odraz vključitve v izvajanje in uresničitev ciljev družbene reforme.

B. Š.

Montaža superavtomatskih pralnih strojev

Ali poznaš taborniško organizacijo?

HOČEMO BITI ZDRAVI, KORISTNI ČLANI CLOVESKE DRUŽBE IN DOBRI DRŽAVLJANI NAŠE SOCIALISTIČNE DOMOVINE!

Iztrgati hočemo mladino mestnim ulicam, kavarnam, gostilnam in zakajenim dvoranam. Dokazati hočemo, da je radost v naravi lepša, da je petje zunaj bolj zveneče, da je telo pod soncem bolj zdravo in da je misel bolj jasna med gozdovi, v planinah in ob naših jezerih.

Taborniki hodimo vsako poletje, vsak prosti čas, vsako svobodno uro v naravo in živimo v njej lepo in veselo življenje. Kdor je enkrat slišal žuborenje gorskih voda, tajanstveno šelestenje večernega gozda, pesem nočnih vetrov, smeh sončnih žarkov ko prodró prek gorskih grebenov v temno dno doline, kdor je le enkrat občutil nad seboj svobodno nebo, polno zvezd, in užíval toplino tabornega ognja, ta se bo še vrnil in pripeljal s seboj še prijatelja. Kdor se udeleži le enega tabora, se bo vračal pozneje vanj leto za leto.

Taborjenje postane na tak način v življenju tabornikov potreba in najlepši dogodek. Nanj se veseli vse leto in po njem se spominja še dolgo vseh tistih noči, ko je stražil

sam sredi gozdne tišine. Vsako taborjenje je preizkušnja telesa in duha. Lenuhi in sebičneži naj ostanejo raje doma, ker je taborno življenje lahko tudi trdo in ni za mehkužce. Neprijetno za vse tiste, ki se ne znajo premagovati. V taboru je namreč treba delati in ubogati!

Naši letni tabori niso edini namen, predstavljajo za nas le višek življenja v organizaciji. Od taborov do taborov štejemo našo delovno leto. Na taborih v praksi uporabimo vse znanje, ki smo si ga med letom prisvojili. Na naših taborih živimo preprosto in veselo.

Da bi svoje cilje boljše dosegli in da bi naše delo koordinirali z drugimi činitelji, ki odločujoče vplivajo na vzgojo mladine, sodeluje naša organizacija predvsem s šolo in starši. Večkrat je treba starše vprašati, kaj oni mislijo o našem delu. Ali so njihovi otroci - taborniki kdaj poslušni in disciplinirani? Večkrat je treba starše povabiti na taborniške izlete, taborne in naše prireditve.

V prvi starostni stopnji ko so naši člani še medvedki in čebelice se ti največ v igri se-

znanijo z življenjem in učijo raznih veščin ali spretnosti.

V naslednji dobi, od 11. do 15. leta starosti nadomestijo igro bolj junaška dejanja, bojne igre in pohodi.

V naslednji kategoriji jih zamenja s poglobljenim reševanjem problemov in s sodelovanjem v vodstvu organizacije ali v življenju nasploh. Naloga starejših članov pa je predvsem izčrpana v pomoči mlajšim članom v vseh oblikah dela.

Vsak tabornik mora svoje pridobeno znanje in vrline vedno in povsod prenašati na druge, tudi na nečlane. Taborniška organizacija vadi svoje člane v spretnostih, ki so za življenje potrebne in koristne. Nadaljnje razvijanje raznih pridobljenih spretnosti vodi v specializacijo.

Taborjenja in izleti nudijo najlepšo priložnost da mladina spozna življenje ljudi, raznih poklicev. S takim načinom dela odvajata taborništvo svoje člane od slabe družine in stranpoti. S prostovoljno zaposlitvijo jih odvajata postopanja, slabih navad, popivanja in drugega. To je razvidno iz naših zakonov, našega programa in sploh vsega dela v organizaciji. Smo za čisto in normalno življenje zdravih ljudi, ki se s pomočjo dela in z življenjem

Delo posebne osnovne šole

V VELENJU JE TUDI POSEBNA ŠOLA ZA DUSEVNO PRIZADETO MLADINO. TA JE BILA USTANOVLJENA 2. NOVEMBRA 1958.

Potrebe so že dalj časa narokovale ustanovitev take šole in tako so oblastni forumi to uvideli in šolo odprli. Ta v začetku ni imela lastnih prostorov, ampak je gostovala v osnovni šoli. Tu si je sposajala tudi potrebna učila.

V prvem šolskem letu je bila na šoli le ena diplomirana defektologinja, ki je poučevala v dveh oddelkih učence 1. in 2. razreda. V šolskem letu 1959/60 se je število od 20 povečalo na 30 učencev. Razdeljeni so bili na 2 oddelka, ker je bila še vedno na šoli le ena učna moč. Imeli smo samostojen 1. razred, 2. in 3. razred pa sta bila združena, kjer je bil kombiniran pouk. Kljub razpisu prostega delovnega mesta, je to ostalo nezasedeno, zato je tudi v šolskem letu 1960/61 ostala na šoli le ena učna moč. Se vedno smo imeli dva oddelka v katerih so bili štirje razredi s kombiniranim poukom.

Letos imamo na šoli 101 učenca, ki jih poučuje 8 rednih predavateljev in 2 honorarna za šiviljstvo in tehnični pouk. Vzporedno z naraščanjem števila učencev se je širilo tudi število razredov. Letos imamo na šoli osem oddelkov v katerih imamo osem razredov.

1. oddelk združuje 1. in 2. razred v katerem je 14 učencev. Tretji razred ima 15 učencev, četrti razred 15 učencev, 5. a razred 8 učencev, 5. b razred 9 učencev, 6. razred 14 učencev, 7. razred 12 učencev in 8. razred 14 učencev.

Razredi so številčno močni. V 1. in 2. razredu imamo kombinirani pouk. V 1. razred so se učenci prešolali med letom, zato smo razreda združili.

Mnogo otrok je iz oddaljenih krajev. Ti se vozijo v šolo z rednimi avtobusi, nekaj pa s šolskim avtobusom. Po končanem pouku so učenci pod nadzorstvom v šoli do odhoda avtobusa.

Glede na to, da šola že par let obstaja, jo je zaključilo več učencev. Uspešno so se uveljavili najresnejši in najmarljivejši. Nekaj deklet je zaposlenih v velenjskih podjetjih, dva fanta nadaljujeta šolanje v rudarski šoli, posamezniki pa se usposabljaajo pri zasebnih obrtnikih. Za letošnjo generacijo 8. razreda bomo poskrbeli tako, da bo v maju odšla na

prakso v podjetja, kamor jih bomo skušali spraviti v zaposlitev po končanem šolanju. Glede na pomanjkanje delovnih mest, smo skupno s starši že v začetku šolskega leta pričeli iskati delovna mesta za učence 8. razreda.

Kot že omenjeno, imamo letos na šoli 8 razredov. Ker so se v vseh letih potrebe po lastni šoli vse bolj širile, smo v lanskem šolskem letu dobili lastno zgradbo. Ta je bila zgrajena leta 1928. Je enonadstropna. V njej imamo 5 učilnic, telovadnico, tehnično delavnico, učno kuhinjo za gospodinjski pouk, kopalnico, kabinete, zbornico in pritlikline. V vseh razredih imamo novo opremo. Tehnično delavnico smo opremili z najnujnejšim orodjem, med drugim smo kupili stroj za vsestransko obdelavo lesa »EMCO STAR«. S tem so se možnosti za čim uspešnejšo realizacijo učnega načrta povečale.

Za uspešno poučevanje šiviljnja smo kupili 2 šivalna stroja, kjer se vsak teden pod strokovnim vodstvom usposabljaajo tudi tiste učence, ki so že zapustile šolo, a ker nimajo celotne osemletke, nimajo pravice do rehabilitacije. Ker imajo mnoge doma šivalni stroj, jim bo ta priučetv skroma možnost za preživljanje.

Priznati moramo polno razumevanje velenjske temeljne izobraževalne skupnosti za pravilno pojmovanje tovrstne šole, kjer so izdatki od osnovnošolskih znatno višji, kar nam polno priznavajo in realizirajo.

Naj se ob tej priliki le s skromno besedo zahvalim tovarišu Stanetu Zuli, referentu za šolstvo, ing. Petru Krapežu, predsedniku SOV, direktorju ing. Ludviku Maliju ter ing. Venčeslavu Tajniku za vsa prizadevanja, da smo se preselili v novo šolo. Te besede pa naj veljajo tudi vsem tistim, ki so nam kakor koli pomagali izboljšati delovne pogoje. Hvala vsem!

Lea Lukič

OBVESTILO

Vse zainteresirane obveščamo, da bomo le še nekaj dni v našem obratu Zaga v Soštanju prodajali drva - obrezline po zelo ugodnih cenah. Po preselitvi oddelka Embalažnice v nove prostore v Velenju, v obratu Zaga v Soštanju, ne bomo več prodajali drv za kurjavo.

Ob tej priložnosti tudi sporočamo vsem prebivalcem Saleške doline, da bomo v novem obratu Embalažnice v Velenju razrezovali hlodovine po zelo ugodnih cenah in hitro. Sodobna strojna oprema omogoča razrez hlodovine v žagan les najrazličnejših debelin tudi iz enega hloda, MAK-SIMALNI IZKORISTEK IN IZREDNO KVALITETO REZA.

»LIK«
Šoštanj

Hotel PAKA VELENJE

- Mednarodni barski program
- Strip-teas Strip-teas
- Vsak dan razen ponedeljka

Slavko Novak

DVE ZGODBI

Sumljiv smehlajaj

Pčelkin se je vrnil domov zelo zmeden.
 — Kaj je s teboj? — ga je vprašala žena. — Menda te vendar niso dobili?
 — Ne, zdi se, da me niso dobili, — je odgovoril Pčelkin. — Le dekle pri linici se je neprestano smehljalo, ko je govorila z menoj.
 — Nisi izvedel, zakaj se smehlja? — je vprašala žena.
 — Spočetka sem mislil, da imam na nosu piko, potem pa sem se pogledal v ogledalo in videl, da je nos čist...
 — Morda pa si kaj nespodobnega rekel?
 — Ne, pristopil sem k linici in vljudno vprašal: »Povejte mi, prosim, kaj je z mojo prošnjo za dodelitev stanovanja, ki imam nanj pravico.«
 — Kaj pa ti je odgovorila?
 — Pogledala je v seznam in rekla: »Niste še na vrsti, državljani. Počakajte, prosim, obvestila vas bom!« In zopet se je nasmehnila...
 — Čudno. Le zakaj se je smehljala? To me malo vznemirja.
 — Mene tudi. Ne vem, kako naj si razložim ta smehlaj.
 — Morda ti je zdrknil klobuk preveč naprej ali nazaj?
 — Ne. Tudi to sem kontroliral.
 — Morda pa s tvojimi hlačami ni bilo kaj v redu?
 — Vse je bilo v najlepšem redu.
 — Zelo čudno. Pričenja me skrbeti: kaj če so te zbrisali s seznama?
 — Tudi mene skrbi. Kaj naj storim?
 — Ne vem. Bolje bi bilo, ko bi sploh ne bil šel tja. Zdaj pa ne bom mogla spati.
 Tako je minil ves teden. Vsak dan in tudi ponoči sta se zakonca neprestano spraševala: zakaj se je dekle pri linici smehljalo? Od skrbi nista mogla spati. Osmega dne je obupan Pčelkin odšel zopet na stanovanjski urad. Dolgo ga ni bilo nazaj.
 — Kaj je bilo? — ga je vprašala žena, ko se je naposled le vrnil. — Povej mi brz in me ne muči!
 — Zdi se, da je bila tisto nova uslužbenka. Prve dni se je v službi vsem smehljala.
 — Strašno? Kaj pa danes?
 — Danes se nikomur več ne smehlja.
 — Rekla je: »Kaj me neprestano nadlegujete in ne pustite človeka pri miru?« In potem mi je pred nosom zaloputnila vratca na linici.
 — No, hvala bogu! — je olajšano vzdihnila Pčelkinova žena. — Torej je vendarle vse v redu...

V KINU

Liza hodi rada v kino. Devetnajst let ji je in kdo v teh letih ni zaljubljen v kino?
 »Kako vam je bil všeč film, Liza?«
 »Kateri film?«
 »Tisti vendar, ki ste ga pravkar gledali.«
 Liza so pordela lica in blaženo se je nasmehnila.
 »Nisem se dosti zmenila za film,« je priznala. »Bila sem s Petrom. Ali vaju lahko seznanim... moj zaročenec je.«
 —
 Liza je že deset let poročena. S svojim Petrom. Vzela sta se iz ljubezni. In spet sedita v kinu, kajti kino je sestavni del življenja sodobnega človeka.
 »Kako vam je bil všeč film, Liza?«
 »Kateri film?«
 »Tisti vendar, ki ste ga pravkar gledali.«
 Liza je globoko vzdihnila.
 »Bolj malo sem gledala na platno. Mnogo skrbi imam. S Sonjo ni vse v redu. Da ni gripa! Upam, da ne bo nič resnega. Mali Toni dobiva zobke in revček vso noč ni zatisnil očesa. In jutri imam veliko pranje. Tudi zavese bo treba popraviti. Se dva obroka moramo plačati za hladilnik, potem pa potrebuje Peter novo obleko. Najbrž jo bo tudi treba kupiti na obroke. Da, pa še mama ni najbolj zdrava. Morala bi v zdravilišče, pa je ne moremo spraviti. Tako sedim v kinu in premišljujem. Skrbi, same skrbi...«
 —
 Minilo je novih deset let. Liza se približuje petdesetim. Spet sedi poleg svojega Petra v kinu. Drži se za roko kot vedno.
 »Kako vam je bil všeč film, Liza?«
 »Kateri film?«
 »Tisti vendar, ki ste ga pravkar gledali.«
 Liza se je pristržno nasmehnila.
 »Zelo dober je bil,« je rekla, »to se pravi, saj niti ne vem, kaj je bilo na platnu. Po glavi so se mi plette lastne misli. Selili se bomo v svojo hišo, zelo prijetno bo, vrtiček ima in otroci bodo končno dobili svoj koticček. Sonja se bo že nekaj mesecev poročila. Spravili smo ji skupaj že nekaj stvari. Toni je pred maturo. Z banko ne bo tako težko, le obresti nas bodo še precej časa dajale. Pa sem kar srečna. In kje naj človek premišljuje o vseh teh stvareh, če ne v kinu...«
 —
 Liza je že čez šestdeset let. Sedi v kinu s svojimi vnučki. Poleg nje ni več Petra, pokopala ga je pred osmimi leti, a otroci vedo, kako rada gre babica v kino. Po stari navadi jo primejo za roko in jo peljejo k predstavi. In ko je filma konec:
 »Kako ti je bil všeč film, babica?«
 »Kateri film?«
 »Tisti vendar, ki si ga pravkar gledala.«
 Babica se nasmehne.
 »Ah, otroci moji, oprostite mi, prav nič nisem videla,« je priznala. »Pozabila sem doma naočnike in vam raje nisem povedala, da ne bi kdo tekel domov ponje in potem zamudil film. In veste, kaj je bilo potem? Lepo sem sanjala in sanjalo se mi je o mojem Petru...«

ANEKDOTI

Ko je govoril o življenju po smrti, je veliki nemški lirik Heine dejal: »Pekla se ne bojim. Bojim se le tega, da ne bi dobil, če pridem v raj, mesta poleg kakega tepca.«
 o - o - o
 Dramatik Grabbe ni bil sovražnik dobre kapljice. Nekega dne je srečal znanca, ki je zlobno opazoval, kako se je pesnik boril z ravnotežjem. Takole ga je nazadnje ogovoril:
 »Ali ni čudno mojster, da gre vino, ki meni vselej zleze v glavo, vam v nose?«
 Grabbe je s težavo odgovoril:
 »Da, da, gre pač tja, kjer je prazen prostor.«

TEŽKA KRIL

Mimi Malenšek

«Nikar več ne hodi.»
 On jo je prijel za obe roki in jih stisnil v zapeljivih. Presunilo jo je sladko in boleče: tako jo je stisnil za roke nekoč davno, v začetku, ko je odpirala Zaletelova vrata.
 »Ti!« je šepnil z globokim, izmučenim glasom. Ni si mogla pomagati. Bil je še zmeraj tisti Ciril, ki ji je pomagal vse na svetu. Pritisnil jo je k sebi in spet je čutila njegove prožne mišice, ki so se zdele gibčne kot vzmeti. V temi je iskal njenih ustnic.
 »Nikar,« je šepnila. Toda tega ni mislila zares in ko jo je poljubil, se ji je zdela, da je čakala na to že vsek. Končno je bil še zmeraj isti, neodločen, nezanesljiv, toda vendarle Ciril.
 »Bolje bo, če ne boš prihajal sem,« je rekla, ko je odtrgal ustnice od njenih. On je prikimal.
 »Ne bom. Pri Lojzi se mi sploh vse gnusi. Ne vem, kako moreš vzdržati! Zoprna je in kadar je pijana je ogabna. Toda če pridem jutri zvečer in te počakam pri stogu — boš prišla?«
 Obvladalo jo je, kakor velika pijanost in preden se je zavedala, je rekla:
 »Pridem! Kam naj pridem?«
 »K našemu stogu dvojniku. Boš zares prišla?«
 »Bom. — Zdaj pa pojdi.«
 Ni šel. Spet jo je poljubil, kakor bi se ne mogel odtrgati od nje. »Ti moja ljuba,« ji je šepetal, »ne veš, kako sem te pogrešal!«
 »Jutri,« je odvrnila hlastno šepetaje, »jutri si bova povedala vse! Lahko noč!«
 Narahlo ga je izrinila skozi vrata in zaklenila za njim. Ko se je vrnila v kuhinjo, je Lojza sedela na postelji in držala v rokah kozarček žganja. »Ti bi ga tudi lahko,« je rekla in pokazala na žganje. »Bi vsaj poplaknila vso to neumno ljubezen!«
 Mihela je z gnusom odklonila. Nikoli ni pila žganja.
 »Bolje bi bilo zate, če bi manj pila,« je rekla resno.
 »Mislíš?« je rekla Lojza.
 »Morebiti... A končno so me oni naučili piti.«
 »Kdo?«
 »Dedič! Kdo drug? Ko so mi ustrelili moža in sem ostala sama s štirimi otroki, od obupa nisem vedela, kaj bi. Takrat sem samo jokala. Včasih sem mislila, da bi storila najbolje, če bi šla z otroki vved v Savo... Ponoči, veš, je bilo najhuje. Nisem mogla spati in sem zmeraj samo premišljevala, da na svetu ni bolj zapuščenega človeka, kot sem jaz. Ubijala sem se s taberhi in kamor sem pripeljala otroke s seboj, so brcali obnje. Tako sem pričakala konec vojne in se mi je obrnilo na bolje. Potem je prišel prvi dedec. Bil je nek klepar, samski in čeden človek — jaz pa sem imela komaj trideset let in štiri majhne otroke. Prinesel je s seboj steklenico vina in sva pila. Dve leti se je vlekle... Po dveh letih sem ga vprašala, če se namerava poročiti z menoj on pa me je debelo pogledal in rekel: »All si neumna?« Nato ga ni bilo več blizu. Oženil se je z neko kuharico iz menze, kjer je jedel. Pozneje sem še enkrat nekoga vprašala, če me bo vzel. Tisti je bil še bolj ne-sramen. Zato nisem vprašala nobenega več. Ampak v nečem so si bili vsi podobni: vsi so hoteli spati pri meni in vsi so nosili s seboj steklenice. Tako sem postala slaba ženska. Vsi pravijo, da sem slaba ženska, torej mora že biti res...«
 »Saj nisi,« je rekla Mihela.
 »To samo ti praviš, ker si dobra. Ampak dedci ne za-stužijo tega — zapomni si! Tudi Ciril ne! Zapomni si!«
 Lojza se je odmajala spat,
 Mihela pa je ugasnila luč in legla v kuhinji. Skozi okno je slišala rezke, odsekane udarce cerkvene ure. Enajst. Misli je, da je še zelo, zelo daleč od naslednjega večera.
 — Ciril jo je naslednji večer čakal pod stogom, sedeč na polomljeni krošnji med odvznenimi latami in podajalniki. Dolgo je že sedel tam — prišel je še preden se je dodobra znočilo in zdaj jo je končno videl prihajati. Sla je skozi nočni somrak kakor tanka, nestvarna senca, počasi se je bližala in postajala večja. Misli je, da ji bo rosa premočila čevlje in nekaj čudovito opojnega je bilo v tem, da jo čaka pod stogom, kakor ni nikoli čakal nobene druge in da bo prišla k njemu skozi poletne trave s čevlji, premočenimi od rose. Ko je obstala pod temnim širokim stropom, je naglo stopil k njej. »Misli sem, da te ne bo,« je rekel z glasom, v katerem je čisto na vrhu plaval veselje nad tem, da je končno le prišla.
 »Kako si mogel misliti, da me ne bo?« je odvrnila tako lahkotno in živahno, kakor je že dolgo ni slišal govoriti — morebiti se sploh nikoli. Sklonila se je in otipala rob krila. »Rosa me je vso premočila,« je rekla, »trava je zdaj tako visoka.«
 Pristrčno, tiho se je zasmejala in v somraku so bile njene oči kakor dve svetli kresnici. Tudi on se je zasmjal. Njen smeh je občutil kot nekaj lepega, kar je prihajalo iz daljave, kakor iz neke srečne dežele, mimo katere sta nekoč davno že šla in sta bila na tem, da vstopita-vanjo, a si nista upala. Naglo, razigrano jo je poljubil na vrat, ona pa mu je segla v lase in mu jih začela mršiti s svojimi tankimi prsti kakor nekoč, kot bi bila čakala na to, da bo spet čutila pod svojimi dlanmi, vajenimi gladkega novega blaga v tovarni, njegove trde, žimaste, kodraste lase. Ciril jo je dvignil v naročje in gledal, kam bi jo odnesel.
 »Škoda, da ni jesen,« je zamrmral. »Jeseni imamo zgoraj zmeraj spravljeno mrvo. Lahko bi ležala na mehکم.«
 »Ti pa tudi misliš samo na to, kje bi ležala,« je rekla in mu ovila roke okrog vratu. Z vsem telesom se je prižela k njemu, on pa jo je čutil v naročju lahko kot ptico, kakor bi bila brez teže. »Ure daleč bi te lahko nosil, tako lahka si,« ji je šepnil. »Ampak za plačilo bi me morala zelo ljubiti.«
 »Zelo bi te ljubila...«
 Pritisnila mu je ustnice na lice in čutil je njene drobne zobe, ki so bili kot mlečni zobje osemlitnega otroka, kako so se dotaknili njegove kože. »Zelo te imam rada,« je rekla, »in čisto vseeno mi je, kaj se zgodi z menoj. Zmeraj te bom imela rada! Ti pa si za nekaj časa čisto pozabil...«
 »Nikar si ne očitajva,« je rekel Ciril.
 Posadil jo je na kup polomljenih latnikov in sam sedel zraven nje. »A te zebe?« je rekel, ko se je dotaknil njenih hladnih rok. Obledela je bila samo v lahko poletno obleko s kratkimi rokavi, njene gole noge v belih sandalnih so bingljale pod latniki.
 »Ne,« je rekla, »nič me ne zebe.«
 Slekli je sukničji in jo ogrnil z njim. Sedel je zraven nje golorok in njegova srajca se je belila v poltemi kakor izgubljena lisa mesečine. V travi so godli murni in zdela se je, da zrak drhti od nepretrgane godbe in od vonja zorečih trav. Stog je bil izgubljen sredi polja in vas je bila tako daleč, da se je zdela neresnična. Nobeđen od njuju ni pomislil, da se bosta kmalu vračala po poti, po kateri sta prišla in da bosta

morala vsak v svojo smer: ona v Lojzino kuhinjo in on v zgornjo hišo, kjer je vsak večer spet boleče čutil, da so se zaprla vrata za njim in Cilo in so ga vsako jutro prebudili njeni trdi, garaški prsti, ki so se dotaknili njegove rame, da je odprl oči in zmeraj najprej ugledal kričeče rjavo barvo novega pohištva, ki se je zdelo kakor da se ne namerava nikoli postarati in tudi Cila se je zdela, kot da se ne namerava postarati in kot da bo vse zmeraj ostalo sveže in boleče kot pravkar zasekana rana.
 »Lojza ne ve, da sem tu,« je reklo dekle in se nasmehnilo, veselo majhne zvijače, ki se ji je posrečila. »Legla sem in ko so tudi oni v sobi pospali, sem vstala in prišla sem.«
 »Ti moja ljuba!« je vznesceno rekel Ciril. »Samo nikar ne verjemi, da je Lojza res mogoče preslepil! Enkrat ali dvakrat že, ne rečem, večkrat pa ne.«
 »Oh ne, nič ne bo zvedelo... Tako tiho sem šla ven in sandale sem si obula šele pred vrati.«
 »Samo pomisli, če bi župnik gledal skozi okno in videl, kako si obuvaš sandale pred njegovimi vrati!«
 Tej predstavi sta se morala oba zasmejati. Ciril se je sklonil in otipal njene sandale. »Kako majhne noge imaš,« je rekel presenečeno. Še nikoli ni videl njene bo-se noge. Zdaj je čutil, da ima majhne, lepo oblikovane, v paru visoke noge. Pogladil jih je in se poigraval z jermeničkami na sandalih. Vse na njej se mu je zdela novo, drugačno kot prejšnje čase. Nekaj dekliske sladkega je bilo na njej. Morebiti je bilo to zato, ker se ji tu pod samotnim stogom sredi polja ni bilo treba bati, da bi ju kdo zalotil. Ali pa, ker se ji sploh ni zdela več pomembno, če ju kdo vidi ali ne.
 »Zadnjič na klancu si bila tako resna,« je rekel. »Kakor bi bila sklenila, da me nikoli več ne prijazno ne pogledaš.«
 »Kljub temu si pa prav za-trdno vedel, da se bova se-stala pod stogom?« je rekla naglivo. Potem je resneje dodala: »Bala sem se... ni-sem vedela, kaj pravzaprav misliš.«
 »Saj do takrat še sam nisem vedel, kaj mislim.«
 »Vidiš! In zdaj — ti je jasno?«
 »Kakor še nikoli!«
 »Koliko časa boš tokrat vztrajal?«
 »Dokler me boš imela vsaj malo rada.«
 »O, potem boš moral ostati pri meni zelo dolgo. Do konce!«
 »Do konca,« je rekel Ciril. Obema je bilo, kakor da sta se odtrgala od brega in plavalavla v brezbrežne vode. Nekje daleč je bil morda breg — ali pa ga sploh ni bilo? — toda to ni bilo nič važno. Nista se hotela vrniti nazaj. Nikoli več. Ljudje na bregu bodo morebiti mislili, da sta se predala pogubi — njima je bilo vseeno. Za nič in nikogar nista hotela vedeti, hotela sta samo drug drugega. Zato sta ležala na ploskvi zloženih latnikov in Mihela ni čutila, da se ji robovi zajedajo v ramena in boke. Njeni lasje so se razsuli po starem sivem lesu in Ciril je narahlo pritiskal ustnice na njena senca. Bila sta trudna od ljubezni in srečna.
 »Hvala ti, Mihela,« ji je šepnil v uho. »Nocoj si me ljubila, kakor še nikoli.« Tako se mi zdi, kot bi te še nikoli ne bil imel.«
 Nič ni rekla. Samo tesneje ga je prižela nase. Da, nocoj... je pomislila. Nocoj prvič nisem mislila, da je to tako velik greh, da bi se moral strop podreti na naju. To je čudno, saj vendar ljubim oženjenega moža in to je v očeh vseh ljudi strašno velik greh. Prešuštvo. Celo Lojza bi se zgrozila. In teta — ne morem si predstavljati, kaj bi storila teta! Jaz pa nisem niti pomislila na to. Kakor da se je v meni nekaj razvezalo, kar me je mučilo prav od otroških let. In prvič se nisem bala, da bo nekoč prišel in se bo nekaj zgodilo. Zdaj mi je vseeno, če prav pridejo vsi ljudje. Rekla bi jim, da ljubim in da ne morem nič zato. Da sem si prizadevala in on tudi — a sva naposled je morala spet priti skupaj. Da, morala sva, morala, ni bilo mogoče drugače! Tako bi rekla vsem in potem naj bi storili z menoj karkoli...
 Slišala sta, kako je daleč onkraj polja na višini bila cerkvena ura. En sam rezek, strog udarec. Nasmehnila sta se drug drugemu.
 »Do jutra ne moreva ostati tu,« je rekla Mihela.
 »Ne. Samo malo še,« je prosil Ciril.
 Ležala sta drug ob drugem in se med praznimi pomenki spet in spet vroče poljubovala. Slišala sta drugi težki in zamočkli zven ure.
 »Kmalu se bo zdanilo,« je rekla Mihela in ga objela še tesneje, kakor bi ga hotela za zmeraj obdržati pri sebi.
 »Naj ostanem še malo časa,« je rekel Ciril. »Saj se morava vendar posloviti!«
 Poslavljala sta se in poslavljala sta se še zmeraj, ko ju je jutranja sivina pregnala izpod stoga. Sla sta roko v roki po visoki, rosnji travi in ko sta prišla na razpotje, od koder se je videlo v spodnji konec vasi in v farovž na višini, sta se spet tesno oklenila drug drugega. Ciril je božal Mihelin drobni, od rose hladni in vlažni obraz. »A boš prišla jutri?« je rekel prosoče.
 »In če bo deževalo?« je vprašala.
 Oba hkrati sta pogledala ravnilno, ki je bila tih in mrtvaška, zdaj ko je utihnilo brnenje drobnih žužkov v travi in novi dan še ni oživel barv. Drevesa so stala kot zamračene kulise in kresno rože so imele še črne cvetove.
 »Boš prišla tudi, če bo deževalo?« je vprašal on. »Čakal te bom.«
 »Bom,« je rekla.
 Ločila sta se. Ciril je gledal za dekletom, ki je tekla z lahki koraki po travi. Njeni beli sandali so bili v somraku sivi. Sele, ko je utonila za visoko živo mejo farovškega sadovnjaka, je krenil proti vasi.
 Dani se, je pomislil. Nocoj mi ne bo treba za tista prekleta vrata v zgornji hiši. In jutri tudi ne bom šel. Ne, tu di jutri ne pojdem...
 10.
 V juliju, ko so bili stogovi težki od naloženega žita in so kmetje prcoravali strnišča za ajdovo setev, je Mihela povedala Cirilu, da pričakuje otroka. In skoraj isti čas je podobno povedala tudi Cila staremu Zaletelu.
 Pravkar sta bila zložila voz snopja; stavec je nakladal in snaha mu je podajala. Potem je Cila odkrila pisano košaro in na pogrnjen prtič razložila malico. Sedla sta na tla in malicala. Kmet je počasi rezal slanino in prigrizoval kruh, krepko in preudarno je žvečil z zdravimi zobmi, rumenimi od tobaka in hkrati opazoval veliko njivo ovsa, ki je začel dobivati bledo rumeno barvo. Misli je na repo, ki jo bo posejal ko požanjejo oves. O tem bi se rad pogovoril s Cilo. Navadil se je, da je zadnje čase samo še z njo govoril o tem, kaj in kako se bo delalo na kmetiji, da, celo kaj in kdaj se bo prodalo in kupilo. Ko pa se je ozrl na snaho, je videl, da nekam izgubljeno gleda hrano, razloženo po prtiču, kakor bi se ji gabila in bi komaj premagovala stud ob pogledu na kruh in slanino.
 »Jej!« je rekel in ji vrgel svoj žepni nož, da bi si odrezala slanino.
 Odkimala je. »Ne ljubi se mi.«
 »Le jej,« je vztrajal. »Danes morava zložiti še dva ali tri voze.«
 »Ne morem,« je rekla.
 Pozorneje ji je pogledal v obraz. Ali je zares tako upadla in je morda bolna, ali se mu samo zdi? Njena polt, ki je bila drugače tako svetla, je bila brezbarvna in zdela se je, da ji je koža postala prosojna.
 Se nadaljuje

Kolektiv tovarne gospodinjske opreme Velenje je ugotavljal lanskoletno poslovanje

V Tovarni gospodinjske opreme Gorenje so imeli zbor delovne kolektiva. Zbor so sklicali z namenom, da ugotovijo rezultate poslovanja v preteklem letu, sprejmejo temeljne cilje razvoja v letu 1968 in da se člani kolektiva seznanijo z gospodarsko situacijo občine ter mestom in vlogo njihovega podjetja v občini.

V poročilu o rezultatih poslovanja v preteklem letu so bili poudarjeni predvsem naslednji rezultati:

- povečanje celotnega dohodka (27,7 %);
- povečanje osebnih dohodkov (4,3 %);
- povečanje proizvodnje na zaposlenega (8,1 %);
- povečanje storilnosti dela (6,5 %);
- znižanje proizvodnih stroškov (4,3 %);
- povečanje celotne proizvodnje (34,7 %).

Omenjeni rezultati so bili poudarjeni zato, ker bi lahko bili boljši, vendar so bili pogoji gospodarjenja zaradi ukrepov v kreditnem in posebej v deviznem sistemu v določenih obdobjih skoraj nevezdrni. Kolektiv »Gorenje« pa je kljub temu uspel doseči takšne rezultate.

Zaradi tega je bilo na zboru podanih več mnenj in izraženih kritik na administrativne ukrepe, s katerimi se, kot je bilo posebej poudarjeno, dejansko rušijo cilji gospodarske reforme in onemogočajo realizacijo družbenih planov določenih podjetij, ki so pripravljena in sposobna cilje gospodarske reforme tudi doseči. Vendar ta podjetja zaradi teh ukrepov in v določenih primerih tudi zaradi pomanjkanja predpisov, svojih planov v celoti ne morejo realizirati.

V razpravi o delitvi ustvarjenega dohodka so enotno podprli stališče, da mora biti delitev rezultatov dela takšna, ki omogoča razširitev in napredek v razvoju podjetja. Res je, da bi lahko organi upravljanja več ustvarjenih sredstev namenili za osebne dohodke, toda s tem bi škodovali lastnemu kolektivu, ker bi mu s takšno odločitvijo zaprli pot nadaljnjega razvoja in ogrozili njegovo eksistenco. »Gorenje«, ki pa se je z izrednimi napori že uspešno uveljavilo v novih pogojih poslovanja, ima edino možno pot — pot napredka. Zato je potrebno, da vedno več sredstev vlagamo v modernizacijo proizvodnje, za sposobne kadre, za izboljšanje poslovanja, itd. Popolnoma logično pa je, da skrb za standard delovnega človeka pri vsem tem ne sme izostati. Kolektivu ne sme biti vseeno, kakšen je splošen družbeni standard njegovih članov, kakšne so možnosti otroškega varstva, šolstva, zdravstva, itd.

Prav tako je vsak kolektiv tudi solidarno odgovoren za izgradnjo in popravilo cest, komunalnih naprav in drugo. Kolektiv »Gorenje« se je pomembnosti teh vprašanj v celoti reševanje le-teh v preteklem letu namenil več deset milijonov starih dinarjev sredstev. Sredstva, ki so bila v omenjene namene dodeljena, kolektiv »Gorenje« širši družbeni skupnosti ni podaril, pač pa jih je predvidel vnaprej, zavedajoč se, da ne more obveznosti do komunalne skupnosti Velenje zanikati.

Zbor se je tudi zedinil, da mora »Gorenje« še naprej pri-

Doseženi poslovni rezultati preteklih let jasno kažejo sposobnosti in potencialne možnosti kolektiva, ki se je v kratkem času razvil v vodilnega proizvajalca gospodinjske opreme v Jugoslaviji.

V letu 1968 namerava kolektiv »Gorenje« vrednost svoje proizvodnje povečati na vrednost 22.591.976.000 S-din. Da bo takšno proizvodnjo lahko dosegel, mora dati še več poudarka estetiki in kvaliteti svojih izdelkov, izboljšati organizacijo dela in poživiti prodajno službo in posebej proučiti sposobnosti in kvaliteto dela svojih kooperantov. Z razširitvijo kooperantskih odnosov je bilo podanih več mnenj. Med drugim je bila izražena želja, da bi pričeli kooperacijo v občini Velenje, ker bi se s tem nudile možnosti za povečano živitev kooperantske industrije, povečanje zaposlovanja in s tem dviga splošnega standarda. Vendar bi za realizacijo omenjenega predloga bilo potrebno, da manjši kolektiv v tej smeri storijo vse, da se o teh vprašanjih izdelajo plani razširitve in financiranja teh organizacij. Ze dalj časa se namreč ugotavlja, da je razvoj Saleške doline stagniral, zaradi že znanih težav v premogovništvu in da ni nekih izgledov za izboljšanje stanja. Zaveda-

joč se teh dejstev, bi morali kolektivi vložiti vse sile v iskanje možnosti obstoja in nadaljnega razvoja, pri čemer bi lahko našli določene rešitve tudi v kooperacijskih odnosih z »Gorenjem«, seveda pod pogoji, da bodo njihova prizadevanja v tej smeri hitra, realna in gospodarna, tako, da »Gorenje« zaradi teh odnosov v svojem poslovanju ne bi imelo težav. Seveda pa mora »Gorenje« v zvezi s kooperacijo storiti vse, da s skupnimi naerti ustvari zadovoljiv kooperantski potencial.

Nadalje je bilo izraženo mnenje, da je že skrajni čas za izdelavo koncepcije gospodarskega razvoja občine oziroma izdelavo perspektivnega plana občine Velenje. Negotov položaj gospodarstva vseh dejavnosti onemogoča tudi zasnove in plane razvoja ter gospodarjenja posameznih podjetij, kar pa verjetno ni v interesu občinske skupščine. Kolektivu »Gorenje« ni in ne more biti vseeno ali se bo gospodarstvo v občini še naprej razvijalo ali stagniralo oziroma nazadovalo. Vsi smo dolžni, da razvoj podpiramo, da pomagamo finančno drug drugemu ter da z stališča komunalne skupnosti nalagamo sredstva tam, kjer se najboljše akumulirajo.

L. B.

tudi vas jezi...?

...če v stanovanju vonjate jedi, ki jih pravkar kuhate?

...če se mora vaš otrok igrati na slabem zraku?

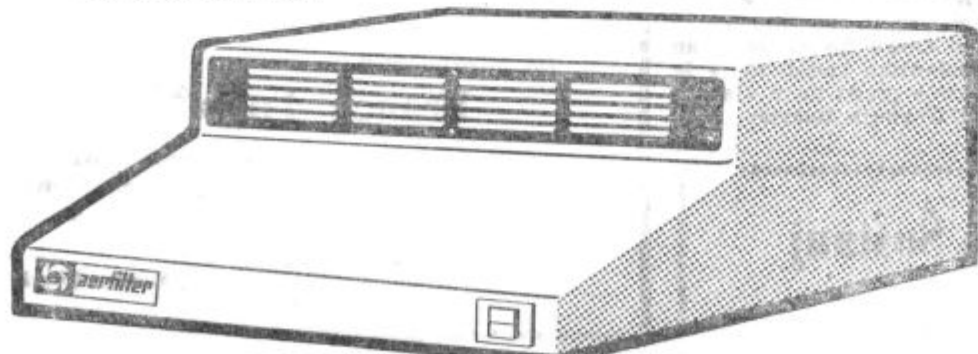
...če se vam oblačila navzamejo vonja po jedeh in ste v zadregi pred gosti?

...če je vaše vsakodnevno delovno okolje polno pare, dima in neprijetnega vonja, pohištvostvo pa vlažno in mastno?

Rešitev je tu! V tujini, kjer izdelek že nekaj časa s pridom uporabljajo, so mu nadelili ime »čarovnik v kuhinji«. K nam prinaša to korist CHROM METAL iz Velenja. Imenuje se

NEVSEČNOSTI JE KONEC
— »AERFILTER«
BO STORIL SVOJE!

CHROM METAL-VELENJE

DOPISUJTE
V NAŠ LIST!

ŠPORTNE VESTI

SAH

Na občinskem prvenstvu v Šahu, ki je trajalo od 22. 12. 1967 do 11. 2. 1968 je zmagal Jože Pukmajster z 10,5 točk pred Jankom Osojnikom, 8 točk. Na 4. do 7. mesto pa so se zvrstili Polde Jamnik, Azula, Aco Radosavljevič in Orisek. Nastopilo je 13 šahistov.

Na občinskem brzoturnirju v Velenju je nastopilo 16 šahistov. Zmagal je Janko Osojnik s 14 točkami, drugi je bil Mihelič 11 točk, 3. do 5. mesto pa delijo: Gorjanc, Pukmajster in Gričnik 9,5 točk.

Na pokalnem brzoturnirju v Sošanju se je pomerilo 10 šahistov po dvokrožnem sistemu. Najboljši

je bil Janko Osojnik 13 točk, drugi je bil Ferdo Gorjanc, 3. do 4. mesto zavzemata Vedenik in Labus po 12 točk, 5. Tausič 10 in 6. Radosavljevič 9,5 točk.

Šahisti doma RSC so tekmovali v Celju v okviru tekmovanja dom. skupnosti. Med petimi ekipami je prvo mesto osvojila ekipa doma

RSC s 13 točkami pred domom Dušana Finžgarja Celje 9,5 točk in domom Vere Slandrove Celje 8,5 točk.

NAMIZNI TENIS

Na področnem prvenstvu dom. skupnosti v Storah so učenci RSC med 6. ekipami zavzeli drugo mesto.

šport šport šport

150 SMUČARJEV ZA KAJUHOV POKAL

Na 11. tradicionalnem tekmovanju v veleslalomu, ki je tokrat bilo na Pohorju pri Ribniški koči, se je zbralo kar 150 tekmovalcev iz štirinajstih smučarskih klubov in to iz Ljubljane, Nové Gorice, Kranja, Radovljice, Maribora, Celja, Mežice, Črne, Raven na Koroškem, Slovenj Gradca in Soštanja.

Smučarski delavci »Partizana« Soštanj so se zelo potrudili, da so kljub neugodnim snežnim razmeram uspeli postaviti za veleslalom kratko, vendar zahtevno progo. Merila je 800 metrov z višinsko razliko 180 metrov in 30 vratel.

Od nastopajočih so bili najštevilnejši mladinci (90 tekmovalcev), saj je tekmovanje veljalo za kategorizacijo po kateri razvrščajo mlade smučarje v tekmovalne razrede.

Najboljši v posameznih kategorijah so bili:

Clani: (50 tekmovalcev)	
1. Skrinjar (Fužinar)	49,3
2. Fortin (Mežica)	49,9

TRIJE NASLOVI ZA VELENJČANE

V telovadnici rudarskega šolskega centra je bilo republiško prvenstvo za člane v dviganju uteži. Tekmovanje je odlično izvedel tekoatletski klub Rudar.

Poleg domačih tekoatletov so nastopili še tekmovalci iz TA Ljubljana, TA Kočevje in TA Celje. Največ uspeha so imeli Ljubljančani in domačini, ki so pobrali vse naslove prvakov.

Velenjčani bi si lahko priborili največ naslovov, vendar so zaradi odsotnosti Melanška, ki služi vojaški rok v Mariboru, bili boljši Ljubljančani.

Prvaki SRS za leto 1968 so postali:

bantam — Uranjek (Velenje)	130 kg
peresnolahka — Svava (Ljub-	

EKIPA ELEKTRARNE NAJBOLJŠA

V okviru delavskih športnih iger, ki jih prireja komisija za odhiti in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu Velenje, je bilo na Pohorju pri Ribniški koči prvo tekmovanje smučarjev, članov sindikalnih podružnic velenjske občine. Nastopilo je 30 tekmovalcev iz sindikalnih podružnic rudnika, rudarskega šolskega centra, prosvete, lekarne iz Velenja, termoelektrarne, polypexa in kleparstvo — vodovoda.

Tekmovalci so se pomerili medsebojno v veleslalomu in to v treh starostnih skupinah. Zmagovalci so prejeli pokale občinskega sindikalnega sveta Velenje.

Rezultati:
— Clani do 30 let:

1. Jancz Dolanc (RLV) — 35,6.	
2. Franc Zakeršnik (TE) — 36,5.	
3. Ernest Tacol (TE) — 36,8.	

TURNIR V TELOVADNICI RŠC

Košarkarska sekcija šolskega športnega društva RSC je priredila turnir, ki so se ga udeležile ekipe gimnazije Velenje, vozači gimnazije Celje (Velenjčani), košarkarski klub Velenje, Šola RSC — kovinarji, tehniki in elektrikiarji.

Ze v predtekmovanju se je pokazalo, da so ekipe precej izenačene, saj je na primer v srečanju med velenjskimi gimnazijci in elektrikiarji prišlo kar do dveh podaljšav srečanja in končno so s težavo zmagali elektrikiarji.

Končno zmago so si priborili košarkarji KK Velenje, pri katerih ima največ zasluga za zmago učenec RSC Mikuš, ki je dosegel tudi največ košev na turnirju.

Zmagovalci so prejeli pokal občinske zveze za telesno kulturo. Rezultati:

- Predtekmovanje:
Elektrikiarji : Gimnazija (V)

3. Srebre (Črna)	51,0
Mladinci: (90 tekmovalcev)	
1. Majinger (Branik)	45,4
2. Leben (Triglav)	47,8
3. Zavrl (Branik)	48,2

Clanice: (10 tekmovalk)	
1. Steržej (Črna)	1:03,6
2. Medja (Triglav)	1:07,7
3. Poljšak (N. Gorica)	1:11,0

Prehodni pokal so pri članih osvojili smučarji iz Mežice. Pri mladincih pa Branik iz Maribora.

Pokal je podelil v imenu pokrovitelja občinske zveze za telesno kulturo Velenje in organizatorja Partizana Soštanj, predsednik Partizana Rudi Bajec.

ljana) 267,5 kg
lahka — Zaluberšek (Velenje) 302,5 kg
srednja — Drinovec (Ljubljana) 310 kg

3. Krevselj (Velenje) 295 kg	
lahko-težka — Salmič (Velenje) 305 kg	
2. Globočnik (Velenje) 220 kg	
srednje težka — Jamšek (Ljubljana) 357,5 kg	
3. Jevševar (Velenje) 210 kg	
težka — Čurk (Ljubljana) 315 kg	

Velenjski dvigalci se marljivo pripravljajo pod vodstvom Ludvika Uranjeka za bližnje državno prvenstvo, kjer bodo skušali čimbolj častno zastopati svoj klub, ki se je v ekipnem državnem prvenstvu uvrstil na 5. mesto med 16. ekipami.

4. Bojan Menhart (Polypex)	— 37,2.
5. Alojz Bole (TE) — 37,9.	

— Clani od 30 do 35 let:

1. Marjan Pusovnik (TE) — 39,6.	
2. Franc Cesar (Prosveta) — 44,6.	
3. Anton Mirnik (RSC) — 47,3.	
4. Andrej Medić (Prosveta) — 62,3.	

— Clani nad 35 let:

1. Filip Vrhovec (Lekarna) — 43,5.	
2. Oto Kugonič (Prosveta) — 46,8.	
3. Jože Lorbek (TE) — 48,7.	
4. Maks Dvornik (Klep.) — 53,4.	
5. Ferdo Tamše (TE) — 58,3.	

— Clanice:

1. Cveta Ževart (Prosveta) — 90,9.	

Ekipno:

1. TE Soštanj.	
2. RLV Velenje.	
3. Prosveta Velenje.	

Finale:

KK Velenje : Kovinarji — 32 : 29 (13 : 14).

KK Velenje : Elektrikiarji — 65 : 45 (31 : 21).

Elektrikiarji — Kovinarji — 35 : 31 (15 : 15).

Vrstni red:

1. KK Velenje, 2. Elektrikiarji, 3. Kovinarji, 4. Gimnazija (V), 5. Gimnazija (C), 6. Tehniki.

Največ košev so dosegli: Mikuš (KK Velenje) 58, Cviki (KK Velenje) 55, D. Presečnik (el.) 30, Koren (kov.) 29, Kristan (kov.) 28, Jelen (KK Velenje) 25, Stropnik (kov.) 20.

Stane Čas je poročal na skupš čini združenja šoferjev in avto mehanikov v Velenju

ŠOFERJI O SVOJIH TEŽAVAH

Pred nedavnim so imeli člani velenjske podružnice Združenja šoferjev in avtomehaničkov svoj letni občni zbor. Predsednik Stane Čas je prebral poročilo in opozoril na težave, ki jih imajo pri svojem delu poklicni šoferji.

Poklicni šoferji so z novimi zakonskimi predpisi izenačeni z vozniki - amaterji. Zato so na občnem zboru zahtevali, da se stvari slej ko prej uredijo

in šoferjem spet priznajo kvalifikacije. Prav tako so se zavzeli za skrajšano delovno dobo. Zgodi se namreč, da šofer D kategorije, ki že 30 let sedi za volanom, ne dobi zaradi izčrpanosti potrebnega zdravniškega spričevala. Težko je takšnega človeka ustrezno prekvalificirati, za redno pokojnino pa ponavadi še nima zadosti starostnih let.

Opozorili so tudi, da prometne prekrške preveč istovetijo s klasičnimi kaznivimi dejanji. Ponavadi obravnavajo prometne prekrške občinski sodniki za prekrške, ki sami niso vozniki motornih vozil in zaradi tega ne poznajo dobro vseh okoliščin v prometu, ki bi jih morali upoštevati pri izreku kazni.

OBUJEVA KAZNOVANA ZARADI NEDOVOLJENEGA TRGOVANJA IN POSREDOVANJA

ITALIJAN DANTE SEMERARO OBSOJEN NA TRI MESECE ZAPORA IN PLAČILO 6 MILIJONOV S-DIN - KAZNOVANA ZAKONCA OBU IZ GORENJA IN LUPŠE IZ VELENJA.

Po več prekinitvah in preložitvah je okrajno sodišče v Celju izreklo kazen za italijanskega državljanja Danteja Semeraro, predstavnika tvrdke Aurora iz Trsta, ki je v Sloveniji organiziral mrežo prekupčevalcev oziroma posrednikov za prodajo superavtomatskih pralnih strojev in kosilnic ter še nekaterih malenkosti. Hkrati so bili obsojeni tudi najagilnejši posredniki - MARIJA in FRANC OBU iz Gorenja pri Šmartnem ob Paki ter IVAN LUPŠE iz Velenja.

Naši ljudje sicer pogostoma in radi zabajajo nakupovat k tej tržaški firmi, vendar pa so ljudje iz te firme želeli promet povečati še z neposrednimi stiki oziroma s pomočjo ljudi, ki so v Sloveniji sami zbirali naročila in denar (seveda dinarje). Tega pa seveda naša zakonodaja ne dopušča, tako da so Semeraro in njegovi znanzi v Sloveniji prišli navzkriž s 226. čl. kazenskega zakonika zaradi nedovoljene trgovine.

Sodišče je ugotovilo, da je Semeraro sam, zlasti pa s pomočjo posredovalcev v obdobju od jeseni 1965 do junija 1966 prodal najmanj 110 superavtomatskih pralnih strojev, 42 kosilnic in drugo v skupni vrednosti okrog 41 milijonov starih dinarjev. Izvedenci so izračunali, da je pri tem znašal zaslužek najmanj 9 milijonov starih dinarjev.

Semeraro sicer ne zna slovenski, zato pa se je posluževal nekega Antona Tokiča, ki je po rodu baje Dalmatincev, vendar že dolgo živi v Italiji. Tokič je tudi v sorodstvenih vezeh z lastnico firme Aurora. Tokič ni prišel pred sodišče, ker ga pač pri nas niso dobili. Da bi Semeraro lahko sledil obravnavi, so morali imeti prevajalca. Sicer pa se je branil v prostosti, ker so ga že po nekaj tednih spustili iz preiskovalnega zapora. Na obravnavo je prihajal iz Trsta.

Do posrednikov je prišel Semeraro na ta način, da je navezal stike s tistimi, ki so se pisмено ali kako drugače obračali na njihovo firmo. Moramo reči, da je sicer pogodbene obveznosti v redu izvrševal in

da je vsak naročeni stroj ali kosilnico tudi v redu poslal. Po ugotovitvi sodišča sta se s posredovanjem najbolj aktivno ukvarjala zakonca Marija in Franc Obu iz Gorenja. Posredovala sta prodajo 40 pralnih strojev in 16 kosilnic v skupni vrednosti okrog 22 milijonov starih dinarjev. Za uslugo sicer nista prejemale provizije, dobila pa sta od Tržačana kosilnico, pralni stroj in še nekaj v skupni vrednosti 757.000 starih dinarjev.

Razen njiju je bil na zatožni klopi še Ivan Lupše iz Velenja, ki je posredoval prodajo sedemih pralnih strojev, pri čemer je znašala njegova premoženjska korist 180.000 starih dinarjev. Drugi posredovalci so bili klicani le kot prič in to: Zvozne Korošec in Ljubo Dobnik

iz Maribora, Albin Žagar iz Kranja in Lea Jerman iz Logateca.

Marija Obu se je na glavni obravnavi zagovarjala, da ni vedela, da posredovanje z zbiranjem naročil in denarja pri nas ni dovoljeno. Zaradi tega dejanja tudi ni prikrivala.

Povedala je tudi, da je za to dejanje odgovorna sama, ker »da mož sploh ni za trgovino«. Mož je z Marijinim zagovorom soglašal. Ob aretaciji so pri Obujevih zasegli okrog 6 milijonov starih dinarjev, ki so bili namenjeni za nakup novih strojev.

Po sodbi, ki še ni pravnomnočna, je senat okrajnega sodišča obsodil Danteja Semeraro na tri meseca zapora nepogojno in na denarno kazen v višini 60.000 N-din (6 milijonov starih dinarjev). Marija Obu je dobila en mesec zapora in 900 N-din (900.000 starih dinarjev) denarne kazni, mož Franc pa en mesec zapora, pogojno za dve leti. Tudi Lupše je dobil le pogojno kazen - 15 dni zapora za eno leto. S sodbo so Obujevim odvzeli tudi premoženjsko korist, to je že navedene predmete v vrednosti 757.000 starih dinarjev.

Tovarna usnja Šoštanj

razpisuje javno dražbo naslednjih odpisanih osnovnih sredstev

	izključna cena
1. Transformator 5 kW	N-din 100,00
2. Električni radiator	80,00
3. Elektromotor 500 V, 5 kW	100,00
4. Elektromotor 500 V, 1.1 kW	80,00
5. Elektromotor 500 V, 1.1 kW	150,00
6. Elektromotor 500 V, 4.4 kW	100,00
7. Elektromotor 200 V, 0.125 kW	50,00
	ne obratuje
8. Elektromotor 500 V, 1.5 kW	150,00
9. Elektromotor 500 V, 0.25 kW	10,00
10. Elektromotor 500 V, 2.7 kW	250,00

Javna dražba bo dne 14. 3. 1968 ob 8. uri v mehanični delavnici tovarne.

IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

NOGOMETASI SE PRAVLJAJO. Smarski nogometaši, ki tekmujejo v conski zahodni ligi, so se začeli pripravljati na novo tekmovalno sezono. V jesenskem delu tekmovalja so zasedli 6. mesto, kar je bil kar lep uspeh. Pred kratkim so izvedli prijateljsko tekmo z nogometaši Polzele z rezultatom 3 : 1 za Šmartno.

TECAJ ZA SOFERJE AMATERJE. Pod okriljem Ljudske tehnike je sekcija avto-moto društva priredila tečaj za šoferje amaterje, katerega se udeležuje 36 prijavljencev. Od leta 1952, ko so se tečaji pričeli, je to že 12 tečaj. Do sedaj so vsi tečaji dali res dobre rezultate,

zato smo prepričani, da ta ne bo izjema.

OBNOVA HIŠ. Stanovanjsko podjetje Velenje je vložilo za popravilo bivše graščine in stare šole nekaj nad 15 milijonov starih dinarjev. Ravno ti dve stavbi sta poprej kvarili lep izgled Šmartnega.

SOLSKI KNJIŽNICI. Obe šolski knjižnici, tako strokovna kakor šolarska, sta prav dobro založeni z izbranimi knjigami. Prva ima 2015, druga pa 2389 knjig. Razumljivo je, da je pri drugi pod eno zaporedno številko vpisanih po več izvodov, posebno onih, ki pridejo v poštev za obvezno branje.

Z. K.

V odstavku

SMARTNO OB PAKI (ts) Prosvetno društvo, ki je bilo nekdanje zelo aktivno, zadnji čas ne more na zeleno vejo. Vaščani si zelo želijo iger in zabavnih prireditev.

Osnovna šola iz Šmartnega ob Paki je v domu Partizana priredila maskarado za šolsko mladino. Deset najlepših šem so nagradili. V večernih urah pa so oživele ceste, ki so bile polne odraslih mask. Tudi gostinca se verjetno ne moreta pritoževati, kajti Smarčani so bili letos pustno razpoloženi in so rajali do ranih jutranjih ur.

SOSTANJ (mv) Na pustno soboto je zasvetila električna javna razsvetljava na Cesti talcev in tudi pri Cvelbarjevih in Acmanovih na Slandrovi poti. Pri Remicu in Friškovicu pa elektrike še niso napeljali. Ob tej priliki so se pri Cvelbarjevih zbrali vsi domači, Acmanovi, sosede, predsednika krajevne skupnosti iz Sostanja in Lokovice in vodja elektro skupine. Veseli so proslavljali ta pomembni dogodek.

Cicibani iz vzgojno varstvene ustanove so na pustni torek priredili karneval. Popoldne pa je TVD Partizan organiziral povorko maskiranih cicibanov, pionirjev in mladincev. Rajanje so zaključili na koškarskem igrišču. Ta so tudi nagradili najlepše in najbolj domiselne pustne šeme.

Stanovanjsko podjetje je pri vseh starih strehah stanovanjskih hiš na Glavnem trgu namestito posebne ograje z namenom, da južni sneg ne bi drsel z njih in ogrožal pešce. Popravili pa bodo tudi strešne žlebove. Popravek bo uničila hišnih fasad in asfaltiranih pločnikov.

METLECE (mv) Od jeseni dalje se odvija tovorni in osebni promet po obvojni cesti skozi Metlece. Na cestišču so nastale precejšnje luknje in je zaradi tega vožnja z vozili nevarna. Cesto bi morali čimprej popraviti. Most v Penku, zaradi katerega je obvoz, pa dokončno zgraditi.

ZAVODNJE - Otroci osnovne šole so prejšnjo nedeljo počastili dan žena in v prosvetnem domu uprizarili mladinsko igro Pehta, ki jo je režirala učiteljica Vera Svetina.

VELENJE - Turistični klub Adriatic prireja 16. marca zvečer v delavskem klubu VEČER SLOVENSKEGA NAGELJNA. Vstopnice že prodajajo v pisarni delavskega kluba.

V tem mesecu nastopajo v hotelu Paka priznani pevci zabavne glasbe. Od 1. do 10. marca je pel ROMEO ZANZE. Nastopili pa bodo še TONI KLJAKOVIČ do 20. marca in od 21. do 31. marca ANA LAURI. Pevec spremlja kvintet bratov RAC. Spored je vsak dan razen ponedeljka.

1. februarja je bila v Velenju skupina studentov in profesorjev z univerze Lomonosov v Moskvi. Občinski komite ZMS in Počitniška zveza sta jim omogočila ogled elektrarne in zunanjih rudniških naprav. Studentje je so se pri nas zanimali predvsem za organizacijsko strukturo Zveze mladine.

V mladinskem klubu so ustanovili klub matematičarjev, ki ga vodi tovariš Pavliha. Mladi ljubitelji matematike imajo možnost, da globlje prodrejo v njene skrivnosti in zakonitosti.

(dš) Planinsko društvo iz Velenja je v sodelovanju z občinskim komitejem ZMS in občinskim odborom Zveze borcev organiziralo pohod po poteh XIV. divizije od Paškega Kozjaka do Grške gore. Tradicionalnega pohoda se je udeležilo okoli 60 mladink in mladincev iz Velenja in Celja. Med potjo so štirje nekdanji borci pripovedovali udeležencem pohoda o dogodkih pred štirindvajsetimi leti.

POPRAVKA

V prejšnji številki Saleškega rudarja je objavila krajevna organizacija ZB NOV Velenje članek o možnosti udeležbe članov ZB na medrepubliško proslavo dneva borcev v Beogradu. Vsebinsko navedenega članka dopolnjujemo s tem, da se lahko zainteresirani prijavljajo tudi neposredno v pisarni občinskega odbora ZB NOV Velenje, ali pri svoji krajevni organizaciji, ker se datum in čas prijavljanja v prejšnjem sestavku nanašata samo na člane velenjske krajevne organizacije...

Člane vabimo, da se prijavijo v čimvečjem številu. Ob prijavi je potrebno vplačati akontacijo v višini 50 N-din, razliko pa nekaj dni pred odhodom. Skupni stroški bodo predvidoma znašali 150 N-dinarjev. Prijave bomo sprejemali do 15. maja 1968.

Občinski odbor ZB NOV Velenje

Krajevna organizacija ZB NOV Velenje pa popravlja vsebinsko objavljenega obvestila v zadnji številki SR, da se lahko udeleženci prijavijo vsako prvo sredo v marcu od 16. do 18. ure v domu upokojencev Velenje.

Na občnem zboru Združenja šoferjev in avtomehaničkov, podružnice Velenje, so se zahvalili za dolgoletno delo stanovskemu tovarišu JULIJUSU ČUJEŽU. Ta je bil zaposlen kot šofer v elektrarni Šoštanj. Letos pa je odšel v zasluženi pokoj. Predsednik združenja

Stane Čas in tajnik Mirko Skorjanc sta mu v imenu poklicnih tovarišev izročila skromno spominsko darilo in šopek rdečih nageljnov.

Tudi mi se pridružujemo čestitkam in tovarišu Čuježu želimo še mnogo srečnih in zdravih let življenja!

Ribič - državni rekord

Na kotalkališču v Velenju je bilo v nedeljo odprto državno prvenstvo ledodrsnikov. Nastopili so žal samo tekmovalci domačega modelarskega društva. Najbolje se je izkazal mladinec Ivo Ribič, ki je s svojim modelom dosegel nov državni rekord s 120 km na uro.

Rezultati:
Pionirji:
1. Slavko Oštir
Mladinci:
1. Ivo Ribič
2. Milan Klavs
3. Milan Knežević
Člani:
1. Karel Ferlež
2. Jože Polh
3. Vinko Vučina

MALI OGLASI

PRODAM

● Prodajam ali dam v najem malo posetovo v Šoštanju. Vprašajte v prodajalni kruha, Celjska 40, Velenje.

● Po zelo ugodni ceni prodajam skoraj novo dnevno sobo. Naslov v uredništvu lista.

PREKLICA

● Veljavnost plačilnih kartončkov RLV preklicujeta: Alojz Razgoršek, Salek 63, številko 159 in Vincenc Rošer, Tolsti vrh 56, Mislinje, številko 413.

ZAHVALA

Ob tragični smrti

Franca Topolška

se zahvaljujemo za pomoč in spremstvo upravi in IGD Tovarne usnja, godbi Zarja in zastopnikom gasilskega društva Šoštanj. Posebna zahvala pa velja dr. Smiljanu Jerinu.

Družina Topolšek

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi dragega moža in očeta

Edvarda Laha

se najtopleje zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancom in prijateljem, ki so nama ob teh težkih trenutkih stali ob strani, izrazili sožalje, poklonili cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo kolektivu Izdelovalnice gumiranega papirja za organizacijo pogreba, darovane vence in denarno pomoč. Topla zahvala sostanovalcem hiše, stanovanjskemu podjetju in krajevni organizaciji SZDL za poklonjene vence. Srčna hvala vsem.

Zalujoča žena Vera in sin Silvo